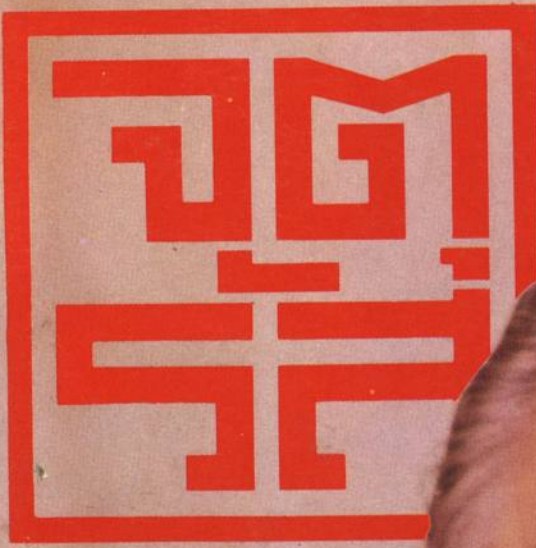

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒๘ อังคารที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๑๕

๕ บาท

ถึวรัฐบาลชุดใหม่:

กว่าอายุจะสงบลงได้

ปัญหาชนชาวมุสลิมในพืลืปปืนส์

สัมภาษณ์ ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

พีชีย รัตกุล

เกมสักรรรมกร : คืกฤทธิหืวเรา:

ร้อนลมหนาวที่ชຸมพวว

ความประเทัปใจในกัลกัตตา

ข่าวกรองหนังสือพิมพ์ธุรกิจ ชั้น ๓ อาคาร เอ็มเคเอฟ. ๕๑ ถนนสุขุมวงศ์ กทม.๕

.....เมื่อวันที่ประธานสภาแจ้งว่า...จะมีการแถลงรายชื่อของ สส.ฝ่ายค้านที่เสนอให้เปิด
ประชุมสภาสมัยวิสามัญในคืนวันนั้น.....เช้าวันนั้น..ประธานสภาเป็นผู้ถือโทรศัพท์จากสวัสดิ์
คำประกอบ ถึงนายกรัฐมนตรี ให้ทั้งคู่เจรจากันฉับมิตร.....

.....ในการ เสนอตำแหน่งรัฐมนตรีให้แก่งกันและกันของพรรคฝ่ายค้านทั้งหลาย....พรรคสังคมนิ
ยมแห่งประเทศไทยเสนอ..ไชแสง สุกใส..เป็นรัฐมนตรีช่วย..ไม่ค้างประเทศ..ก็มหาดไทย...

.....ข้าวย่องกง...เคยซื้อกินจากไทย ๒๐ % ของข้าวที่ต้องการทั้งหมดในแต่ละปี...ตอนนี้..
พ่อค้าย่องกงอ้างว่า..ไทยโลเล...เลยหันไปซื้อข้าวของท่านประธานแทนข้าวไทย....

.....ขณะที่รัฐบาลประสพวิกฤตการณ์..เนื่องจากการนัดหยุดงานของสหภาพแรงงานต่าง ๆ....
ห้องประชุมของ กอ.รมน. ก็มีการเคลื่อนไหวกันเตรียมจากบุคคลหลายฝ่าย...นอกจากทหารแล้ว..
..ก็มีมือซบคิดกรมตำรวจ และผู้แทนกระทรวงการคลังร่วมอยู่ด้วย.....

ทาน / โทรศัพท์ / ไชแสง / ย่องกงกับข้าวไทย / กอ.รมน.

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์คริสต์ ชั้น ๓ อาคาร เอ็มเอเอฟ. ๕๒ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

..... ข้อตกลงที่ทางรัฐบาลจะรับปากกับประชาชนที่ประท้วงอยู่ที่ปัดคานี... จะมีทั้งมาตรการ เฉพาะหน้า... จะจัดการตามกฎหมาย... และบททวนนโยบายการปกครองใหม่..... จะยอมให้มีการ เปลี่ยนแปลงสิทธิทางการเมือง การปกครอง ในสามจังหวัดภาคใต้ระดับ หนึ่ง... โดยมีมือของคณะกรรมการที่เป็นมุสลิมใน ส่วนกลาง.....

..... สุจินต์ เบญจรงกุล และเพื่อน เกือบจะได้เป็นเจ้าของโฮเต็ลที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง ในเมืองชิคาโก... ธนาคารนอร์ทเทอร์นทรัสต์ คัมปะนี... แต่การต่อรอง..ยังไม่เป็นผล สำเร็จในระยะนี้.....

..... ส่วนศุภสิทธิ์ มหาคุณ แห่งแม่โขงและไถ่แดง... มีรายงานข่าวจากลอสแอนเจลิสแจ้ง ว่า... ได้ซื้อโฮเต็ลที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งไว้แล้ว.....

..... ข่าวจาก กทม.แจ้งว่า... สมักร สุนทรเวช จะได้สัมปทานกิจการขนขยะโดยเอก ชนจากผู้ว่า กทม.ในเร็ว ๆ นี้... สมักรจะไม่ดำเนินกิจการ เอง... มีผู้เข้าช่วงสัมปทาน อีกทอดหนึ่ง.....

..... การขนเงินออกนอกประเทศ... มีกลุ่มมากขึ้นอีกแล้ว... ใครอยากรับหน้าที่ขน... จะได้"ค่าเหนื่อย"ด้วย... โดยผ่านทางสาขาการบินที่บินระหว่างกรุงเทพฯกับฝั่งตะวันตก ของสหรัฐอเมริกา.....

ทาน / คังมุสลิมภาคกลาง / สุจินต์ / ศุภสิทธิ์ / สมักร / ขนเงิน

บรรณาธิการบริหาร
 บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 ทนศักดิ์ วิญญูรัตน์

กองบรรณาธิการ
 คดี คดีรัตน์
 ปันตคา เลิศธำไพ
 จันงค์ ภควรวุฒิ
 ชวดี ธนาพิทยา
 ประจำศรี จิตรใจ
 ยุทธพงศ์ ภูริสัมพันธ์
 สุชาติ สวัสดิ์ศรี
 มนตรี จิงศิริอารักษ์

ฝ่ายศิลป์

เมตตา วงศ์ศรี

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ไชยยศ ปันประดับ
 ทนศักดิ์ จริโอโสภิต
 เรืองยศ จันทกรวี
 ช่างชง พานิชผล
 คำณูณ สัทธสมาน
 วิสา กัญทัพ

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Marcel Barang, Singapore
 Mike Morrow, S.E. Asia
 Jean Thoraval, Hanoi
 Jean Louis Arnaud, Saigon
 John Everingham, Vientiane
 Paul Wilson, Kuala Lumpur
 W. Burchett, Paris
 T.D. Allman, New York
 B. Goodfellow, Washington D.C.
 Steffam Hildebrand, Stockholm
 Goran Gester

ผู้จัดการ

มงคล วุฒิสงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบุญชาติศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา

เชิดชู ไสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๑ ถนนสุรวงศ์
 กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๑๓๑-๕, ๓๑๗๐๑-๕ คือ ๕๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๗๒๘, ๓๖๘๕๖

คือ ๒๗

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย โทร. ๘๑๐๐๘๘

๑๕๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

โทรศัพท์ ๒๒๕๐๗๖-๘

จตุรัส ๒

24

10

28

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒๘ วันอังคารที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๑๕

- ๓ จดหมาย ขอส่งความสุข/จตุรัสพัฒนาเร็ว/ข่าวไทยมุสลิมในต่างประเทศ/ขอแก้ตัวเลขเจ้าหน้าที่ ดอเอ.

- ๖ จตุรัส ประชาชนต้องไม่เบียดเบียนการเมืองในปัจจุบัน

- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์ เจ้าชายทรงเตือนให้ทหารพร้อมกลุ่มสหภาพแรงงานเล็กประท้วง/วัฒนาและกิตติ วุฒิชัย นำก้านั้นเรียกร้องรัฐบาล/คนสองแสนเดินขบวนที่ปัตตานี/ชวานาหนองบัวบานถูกจับ/การเปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาล

- ๘ เพื่อนว่า เป่าลูกโป่งแล้วสบายใจ/นวลพลคุยไม่กลัวระเบิด

- ๑๐ บ้านเรา ตั้งรัฐบาลชุดใหม่: ก้าวพายุจะสงบลงได้/นวลพลชนก้านั้นมาร่วมมหรหรรรมรสุม/เกมส์กรรมกร... ก็กฤษหิวเราะ... ประมาถตัวสั้น... กฤษณหน้าซด/ประกันราคาข้าววางนโยบายเพื่อกระเป๋าคู่เอง

- ๒๒ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์ ชวานาเขมรมีเสียงข้างมากในสภาอังกฤษขายเครื่องยนต์เจ็ดให้จีน/อินโดนีเซียมีนักโทษการเมืองแสนคน/ไซ่ง่อนส่งอดีตทหารเที่ยวกลับบ้าน/ศาลพม่าตัดสินประหารชีวิตผู้ก่อการร้าย/ลาวบอกว่าไม่อยากได้ไทย/ราชคั่วยุหนังก้อจลาออก/อินโดนีเซียโกรธจีน

- ๒๓ มองเขมร เขมรกายใต้เขมรแดง

- ๒๔ บ้านเขา สิ้นใจเวินไหล คนใหม่ใครจะมาแทน/โครงการซิด

- ๒๘ สัมภาษณ์ ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์/พิชัย รัตตกุล

- ๓๖ บทความพิเศษ ปัญหาชนชาวมุสลิมในฟิลิปปินส์

- ๔๑ วิทยาศาสตร์การแพทย์ อิทธิพลของเข็มฉีดยา ชนะโรคและโลก

- ๔๒ แฟชั่น ชั้นในใฝ่ฝัน

- ๔๓ กีฬา ฟุตบอลไทยคงดีก็ได้ดวงรายก็เสีย

- ๔๔ ห้องเที่ยว ความประทับใจในกัลกัตตา

- ๔๖ คลื่นชายฝั่ง สูญเสียมืด

- ๔๘ จดหมายจาก โคราช ร้อนลมหนาวที่ชุมพวง

- ๕๐ หนังสือ ๓๐ ปีแห่งการปฏิวัติลาวและรายงานการเมือง

- ๕๑ ธุรกิจเสียงเพลง ทิ้งส่งเขาและส่งออก

- ๕๓ คุยเฟื่องเรื่องหนัง หนังไทยปีใหม่/ตัดเหลี่ยมเพชร

จดหมาย

ขอส่งความสุข

ผมได้ติดตาม น.ส.พ. จตุรัส ของคุณมาตลอด รู้สึกว่าจะมีเนื้อหาสาระ และได้สัมผัสความจริงอย่างคุณว่าเสียด้วยซ้ำ ขอให้คุณและชาวคณะจงยึดมั่นในอุดมการณ์ ยืนหยัดต่อสู้ด้วยสติ เพื่อความผาสุกของชาติ บ้านเมือง และพี่น้องชาวไทยผู้ยากไร้ทั้งหลาย เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ผมขอส่งความปรารถนาดีมายังชาวคณะ จตุรัส ทุกคนจงมีความสุขโดยทั่วหน้ากัน

ในโอกาสเดียวกันนี้ ผมขอสมัครเป็นสมาชิก จตุรัส ราคาพิเศษ พร้อมจดหมายที่ผมได้ส่งตัวแลกเงินไปรษณีย์จำนวนเงิน ๑๕.๐๐ บาท มาด้วยแล้ว ขอได้โปรดดำเนินการให้ตามประสงค์ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายมานะ แยมลมาย

จตุรัสพัฒนาเร็ว

ได้ส่งธนาคติจำนวน ๑๕ บาท เพื่อเป็นสมาชิก จตุรัส ในราคาพิเศษ เนื่องจากทนในการขอจตุรัสบางครั้ง ขัดสนเอาเสียจริงๆ หวังว่าทางจตุรัส คงมีนโยบายจัดทำราคาพิเศษแก่บรรดานักศึกษานักศึกษาบ้าง เพื่อจะได้อ่านจตุรัสได้เป็นประจำ ไม่ทราบ

ว่าข้อเสนอจะทำให้ จตุรัส ต้องลำบากใจหรือเปล่า ถ้าทำไม่ได้ก็ไม่เป็นไรแต่ขอให้ จตุรัส ยินยอมในการเป็นข้าवरองทอดต่อไปก็แล้วกัน

จะว่ากันไปแล้ว จตุรัส พัฒนาตัวเองได้เร็วมาก และคงจะพัฒนาต่อไปอีกเรื่อยๆ แต่อยากจะเสนออะไรบางอย่างให้กับ จตุรัส บางก็ควรจะมีคอลัมน์บทกวี, ปรัชญา (ชาวบ้าน), ธรรมะ สลับเปลี่ยนกันไปบ้างหรืออาจเป็นการแนะนำที่เกี่ยวในราคาประหยัดในการชมธรรมชาติก็คงจะดีไม่น้อย อย่างไรก็ตาม ถ้าทาง จตุรัส มีสิ่งอื่นที่ต้องปรับปรุงก่อนก็ค่อยๆ ทำก็ได้แต่อย่าให้โครงสร้างแบบเดิมไว้นานนัก

โอกาสหน้าผมจะเขียนมาคุยกับ จตุรัส อีกขอเอาใจช่วยให้ชนหยัดต่อไปนานๆ เพื่อเป็นอาหารสมองแก่พวกเราชาวไทยทุกคนหาสัจจะต่อไปนานเท่านาน

กิตติพงษ์ อรุณีพัฒน์หงษ์

ข่าวไทยมุสลิมในต่างประเทศ

แม้ผมจะอยู่ต่างประเทศเสียนาน แต่ข่าวคราวเรื่องเมืองไทยผมพยายามติดตามอยู่ทุกระยะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานทั่วกรุงเทพฯ การปะทะทางทหารทางเขตแดน หรือเรื่องฝิ่นจากดินแดนสามเหลี่ยมทองคำ โดยทั่วไป ข่าวที่ลงในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเมืองไทย มักเป็น Pessimism เสียส่วนมาก เช่นที่ผมคัดตอนมาให้ดูเช่นตัวอย่าง

กรณี ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ หากลองใช้วิจาร์ณยานไตรตรองดูแล้ว ผมว่ามันไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ที่เกิดเฉพาะมุสลิมในแต่ ๓ จังหวัดเท่านั้น

ข่าวที่ลงใน น.ส.พ. ท้องถิ่นนั้นว่า จตุรัส ๔

“หน่วยรักษาความมั่นคงของฟิลิปปินส์ ได้ส่งเตรียมพร้อมเมื่อเร็วๆ นี้ เนื่องจากสถานการณ์ ๑๓ แห่งในมินนาได้รับคำขู่ลี้ภัย

โฆษกของรัฐบาลไทยกล่าวว่า องค์การปลดแอกประชาชนปีโดยแนวร่วมปัตตานี เป็นผู้ส่งจดหมายขู่เหล่านั้นไปยังสถานทูตทั้ง ๑๓ แห่ง องค์การปลดแอกปัตตานี ได้เรียกร้องให้รัฐบาลไทยถอนกำลังทหารจากดินแดนปัตตานีที่อยู่ภาคใต้ของไทย

โฆษกผู้นั้น ไม่ได้ระบุถึงข้อความในจดหมายขู่เหล่านั้น”

รัชพงษ์ รัชงาม

Mr. Chaipoj Rak-ngam
341 HOSTEL NO. 4
University of Punjab.
New Campus, Lahore
PASKISTAN

ขอแก้ตัวเลขเจ้าหน้าที่ดอเอ.

ที่ผมให้สัมภาษณ์ “จตุรัส” (อ่านบทสัมภาษณ์อัล แมกคอยในเล่มที่ ๒๓) ไปนั้น ผมพูดว่าเจ้าหน้าที่ของดอเออยู่ในอินโดจีนประมาณ ๓๐ คน และส่วนมากอยู่ในเมืองไทยนั้น ผมฟังมาจากนายดี แอสตารีโอ ผู้อำนวยการภูมิภาคอินโดจีนของดอเอ (ไม่ใช่ นายดาเรีย อย่างที่คนตีพิมพ์ไป) บัดนี้ผมเองคิดว่ามันไม่ถูกต้องนักเสียแล้ว ผมไปรู้มาใหม่จากเจ้าหน้าที่ดอเอในสิงคโปร์ว่า มีคนของดอเออยู่ในอินโดจีนทั้งสิ้น ๓๐-๓๒ คน และเฉพาะในไทยก็มีอยู่ประมาณ ๒๓-๒๕ คน และจากรายงานของรัฐสภาแห่งสหรัฐอเมริกาเองก็ให้ตัวเลขของเจ้าหน้าที่ดอเอที่ประมวลได้ในวันที่ ๓๑ ธ.ค. ๑๗ ไว้ว่า

อินโดจีน มีคนของดอเอ ๓๑ คน
ไทย มี ๑๘ ,,

ลาว	มี	๒ ,,
ไซ่งอน	มี	๔ ,,
กัวลาลัมเปอร์	มี	๒ ,,
สิงคโปร์	มี	๒ ,,
ฮ่องกง	มี	๓ ,,

จากเดือนธันวาคม ปี ๒๕๑๗ เป็นต้นมา สำนักงานของดอเอในไซ่งอน และเวียงจันทน์กับดักการลง ทำให้มีกนของดอเอมาเพิ่มในไทยอีก ๖ คน

โปรดเผยแพร่ตัวเลขที่ถูกต้องใน จตุรัส ด้วย

อัล แมกคอย

สหภาพแรงงานผลิตและจำหน่ายน้ำมันแห่งชาติ

ได้ที่
เลขที่ ๓๐ ถนนสุขุม อ. เมือง จ. สงขลา
สำนักงานติดต่อชั่วคราว:
ตึกคริสตฐาน ชั้น ๖ ห้อง ๖๐๔
ถนนพระราม ๔ กรุงเทพฯ ๕
โทร. ๘๖๕๑๔๒-๓

เรียน ท่านบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ จตุรัส ที่นับถือ

กระผมรู้สึกเป็นเกียรติ ที่หนังสือพิมพ์ของท่าน ได้ตีพิมพ์บทสัมภาษณ์กระผมลงเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ของท่าน ในฉบับที่ ๒๗ อังคารที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๑๘ แต่กระผมเห็นว่าคำบอกเล่าของกระผม ตามที่นักข่าวสอบถามไปทาง โทรศัพท มิตรงตามที่กระผมให้ปากคำมา จึงใคร่จะขอความกรุณาแก้ความสงสัยมาในโอกาสนี้ มิตรสหายของกระผมจะได้ไม่เข้าใจผิดในตัวของกระผมมากยิ่งข้น กระผมขอแก้ความสงสัยแบบรวมๆ ดังนี้

กระผมมิได้ขายโอกาสสวมรอยเพื่อการคัดค้านการขึ้นราคาข้าวสารและน้ำตาล ที่กระผมได้เข้าร่วมก็เพราะกระผมได้รับการลงคะแนนคัดเลือก แบบเลือกตั้งในที่ประชุมกลุ่มสหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย จึงได้เป็นมนตรีของกลุ่มสหภาพแรงงาน

ร่วมกับพรรคพวกอีก ๑๔ คน (มนตรี มี ๑๕ นาย นอกนั้นเป็นประธานมนตรี คือคุณไพศาล ธวัชชัยนันท์ และรองประธานเลขาธิการ ตามลำดับ) สำหรับคุณไพศาลนั้น เป็นประธานของสหภาพแรงงานการไฟฟ้านครหลวง ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานกลุ่มสหภาพแรงงานแห่งประเทศไทยด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น

กระผมเข้าร่วมคัดค้าน เพราะกระผมถือว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องแล้วทุกประการ

เกี่ยวกับมูลนิธิเฟเดอเรทีฟอเปร์ตัสตีฟตั้ง กระผมเข้าไปรับเป็นผู้จัดการสัญญาให้แก่คนงานตามคำเชิญ โดยไม่มีสิ่งตอบแทน คุณสน วงษ์ก็ไม่ได้รับสิ่งตอบแทน สะตีฟตั้งได้จ่ายเงินสนับสนุนการสัญญาจริง แต่เงินจำนวนนั้นเป็นค่าเลี้ยงดูคนงานรวมทั้งค่าที่พัก

สำหรับอาฟี่ กระผมไม่เคยเสนอตัวเข้าไปรับใช้ ไม่ว่ากรณีใด คนที่รับใช้อาฟี่ มีใช้ผมเขาเป็นคนอื่น ชื่ออาจารย์ศุภชัย มนต์ไพบลีย์ ขณะนี้กำลังทำปริญญาเอกอยู่ในอังกฤษ และประการสำคัญ กระผมไม่เคยไปพบปะกันในโฮเต็ลใหญ่ๆ หากแต่เคยไปในงานเลี้ยงฉลองการสัญญาซึ่งจัด โดยคุณสวีย์ ระวิวงศ์ ซึ่งจัดขึ้นที่โรงแรมนารายณ์ โดยมีผู้แทนกรรมกรจากประเทศต่างๆ ถึง ๔๑ ประเทศ ได้พบกับอาฟี่เป็นครั้งแรก ๑๐ ปี ใช้จ่ายเงินส่วนตัวทั้งสิ้น และกระผมก็เชื่อว่า นักแรงงานส่วนใหญ่ได้กระทำเช่นเดียวเหมือนกับกระผมก็ต้องการเสียสละรายได้ของตนเอง เพื่อการติดต่อทุกอย่าง

เกี่ยวกับขบวนการปฏิรูปแห่งชาตินั้น กระผมเข้าไปร่วมด้วยเพราะเห็นว่าอุดมการณ์ตรงตามความรู้สึกของผม ก็พวกศัตรูของชาติกำลัง

ทำการคุกคามรุนแรงยิ่งขึ้น (๑) ได้แก่พวกเห็นแก่ตัว ฉ้อราษฎร์บังหลวง (๒) พวกททหลงไหลในลัทธิ จินลัม ปัญหาพื้นฐานของชาติ

กระผมเกลียดคนทขี้ลัทธิมาร์กจนไม่รู้ว่าความต้องการของประชาชนที่แท้จริงคืออะไร ในทำนองเดียวกัน กระผมก็เกลียดคนทขี้ลัทธิอนุรักษนิยม จนไม่รู้ว่าประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้นเป็นอย่างไร

ความจริง กระผมไม่เคยครอบงำสหภาพแรงงานใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสหภาพแรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าหรืออื่นๆ กระผมเห็นว่า คำว่าสหภาพแรงงานต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ควรแบ่งแยกเป็นพวกใครพวกมัน

แน่นอนที่สุด ถ้ากระผมได้เป็นมนตรีในกลุ่มสหภาพแรงงานต่อไป กระผมจะคัดค้านมิให้ศูนย์หรือกลุ่มพลังทางการเมืองใดๆ เขามาใช้กลุ่มสหภาพแรงงานเป็นเครื่องมือ แต่ที่ว่ากลุ่มสหภาพย่อมมีสิทธิ โดยชอบธรรมที่จะสนับสนุนนักการเมืองพรรคการเมืองที่ตนยึดถืออยู่บนผลประโยชน์ของกรรมกร ชาวนา ชาวไร่ ชนชนกรรมาชีพอย่างแท้จริง

การเข้าร่วมกับกลุ่มสหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย มาในนามของสหภาพแรงงานผลิตและจำหน่ายน้ำมันแห่งภาคใต้ ขบวนการปฏิรูปไม่อาจมีบทบาทเกี่ยวข้องได้ และแน่นอนที่สุด เพื่อความผดผองของนักแรงงานที่ดี ต้องประกาศถอนตัวออกจากกลุ่มพลังทางการเมืองอื่นๆ อย่างสิ้นเชิง และโดยเปิดเผย

เครื่องหมายที่แน่ชัดที่สุด กระผมมีอาชีพรับจ้าง ระดับคนงานมีใช้ระดับผู้บริหาร จิตใจของกระผมจึงอยู่กับชนชนกรรมาชีพ ผู้มีชีวิตเสรีร่าเริง หวัง ใจกว้าง สู้ชีวิต สู้ความหวัง การต่อสู้จึงยืนหยัดเพื่อยกกระดับชนชนกรรมาชีพ สำนึกของกระผมขึ้นอยู่กับผลประ

โยชน์มวลชนส่วนใหญ่ มิใช่ฝึกใฝ่อยู่กับนายทุน หรือนักการเมืองคนใดคนหนึ่ง

กลุ่มสหภาพแรงงาน มิได้ถูกขจัดครองโดยฝ่ายขวาและขวาจัด หากแต่ถูกขจัดครองโดยคนงาน มิใช่ นักแรงงานในคราหนักการเมือง นักแสวงหาผลประโยชน์ในคราหนักแรงงาน เป็นต้น

เอกลักษณ์เป็นตัวของตัวเอง เป็นของคนงาน โดยแท้มาตั้งแต่เริ่มแรกก่อตั้ง การเคลื่อนไหวของคนงาน เกิดขึ้นเพราะผลประโยชน์ของชนชั้น มิใช่เพราะการขัดแย้งทางการเมืองอย่างที่เขาใจ กลุ่มสหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย มิใช่ของผู้อื่นผู้ใด ไม่ว่าใครจะมีจิตใจเป็นขวาและซ้าย ถ้ามาอยู่ในองค์กรของคนงานแห่งนี้ ทุกคนจะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว นอกเสียแต่จะแยกตัวออกไปจัดตั้งเป็นองค์กรของตนเองแล้วขจัดครองตลอดกาล เช่นศูนย์ประสานงานกรรมกร ศูนย์กรรมกรแห่งประเทศไทย ศูนย์แรงงานเสรีอย่างนั้น

กระผมขอสาบานได้ ไม่เคยรับเงินต่างชาติ ไม่เคยเป็นเครื่องมือของนักการเมือง ตัวเองก็ไม่กล้าเป็นนักการเมือง อาชีพหลักคืออาชีพรับจ้าง งานอดิเรกคืองานเขียน การเขียนหนังสือในหนังสือพิมพ์ต่างๆ มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น มิได้ถูกครอบงำ

ประการสุดท้าย กระผมขอความกรุณาเรียนให้ทราบ กระผมขอ "สออด จันทรดี" มิใช่ "สะออดจันดี" ขอขอบพระคุณ หากท่านบรรณาธิการจะกรุณาตีพิมพ์จดหมายของกระผม เพื่อที่ความสามัคคีจะได้เกิดขึ้นในหมู่กรรมกรของพวกกระผมทั้งปวง

ขอแสดงความนับถือ
นายสออด จันทรดี
จตุรัส ๕

ประชาชนต้องไม่เบื่อเกมส่การเมืองในปัจจุบัน

หัวหน้ารัฐบาลผสมชุดเปลี่ยน
แปลงใหม่เมื่อวันที่ ๘ เดือนนี้ ไม่
เพียงแต่อ่านเรื่องสามก๊กแล้วแตก
ฉานเช่นเดียวกับอดีตนายกรัฐมนตรี
ไทยที่ผ่าน ๆ มาเท่านั้น แต่ท่านนายก
ผู้ยังอ่านเชกสเปียร์กลับหน้ากลับ
หลังไม่รู้จักกเทยวจนแตกฉานรูซึ้ง
นัก

ความคาดหมายของนักข่าวทั้ง
ไทยและเทศรวมแม้กระทั่งสถานทูต
ของมหาอำนาจบางประเทศในไทย
ต่างก็คิดในระยะแรก ๆ ว่ารัฐบาลของ
นายกไทยคนนี้จะอยู่ได้ไม่นาน ต่าง
ก็ให้ความหวังว่าอย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน
สองเดือนบ้างสามเดือนบ้าง

เมื่อรัฐบาลของท่านนายกชุดนี้
ผ่านวิกฤตการณ์ต่าง ๆ มาได้ จนถึง
วันงบประมาณเมื่อปลายปีที่แล้ว ก็ยัง
สามารถลอยลำผ่านการจู่โจมของฝ่าย
ค้านได้อย่างสบาย เหล่าท่านผู้ชอบ
วิจารณ์การเมืองต่างก็เริ่มมองท่าน
นายกผู้นี้ด้วยความนับถือในความ
สามารถของท่าน

แล้วมาในวิกฤตการณ์ครั้งนี้
ท่านนายกผู้นี้ได้แสดงความสามารถ
อีกครั้งหนึ่ง ด้วยการสับเปลี่ยนเสียด
ฝ่ายรัฐบาล พร้อมกับหาทางที่จะเบ็ด
ประขุมสภาวิสามัญเสียดเพื่อตัด
หน้าฝ่ายค้าน เพื่อยืดเวลาของฝ่ายรัฐ
บาลอีกครั้งหนึ่งและเพื่อหาเสียดเพิ่ม
เติมให้กับฝ่ายรัฐบาล

แต่ความสามารถของท่านนายก
ผู้เกิดเกือบจะถึงกาลอวสานเอา เมื่อ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรผู้เป็นประ
หนึ่งหลักไม่ตะเคียนทองที่ใหญ่โต
คอยรองรับน้ำหนักของรัฐบาลผสม

เท่าที่แล้วว่าได้เป็นอย่างดี ทำท่าจะ
ถอนตัวออกจากหน้าตาสำคัญนั้น
แม้ขณะเมื่อหนึ่งสัปดาห์ จอร์จ
เลมที่ทานถ้อยยืน ออกสู่สายตาท่าน
เราก็งยังไม่แน่ใจว่าท่านประธานสภา
จะช่วยเหลือรัฐบาลผสมใหม่นี้ ไปอีก
นานเท่าใด แม้ว่าท่านนายกจะได้
พยายามผสมผสานพรรคเล็กพรรค
น้อยเข้าด้วยกันอีกก็ตาม และแม้ว่า
นายกจะได้พยายามแต่งตั้งให้คนของ
พรรคกิจสังคมเองและตัวนายกเองอยู่
ในตำแหน่งที่จะคอยถ่วงดุลย์กับอำ
นาจของพรรคอื่น ๆ ในรัฐบาลผสม
ก็ตามที่ ปัญหาขังมีอยู่ว่า บุคคลที่รัฐ
บาลแต่งตั้งให้คนจะสามารถคุมเสียด
ให้กับรัฐบาลได้หรือไม่

วิกฤตการณ์ทางการเมืองครั้งนี้
ไม่ได้เกิดกับพรรคฝ่ายรัฐบาลเท่านั้น
แต่เกิดกับพรรคฝ่ายค้านด้วย เพราะว่า
จะเป็นการที่พรรคฝ่ายแตกออกไปเข้า
กับฝ่ายรัฐบาล หรือว่าการขัดแย้ง
ระหว่างพรรคฝ่ายค้านด้วยกัน หรือ
การขัดแย้งภายในพรรคด้วยกันเอง
ก็ตาม เกมส่การเมืองเช่นนี้คงจะเป็น
หน้าเบื่อหน่ายของประชาชนบางกลุ่ม
ที่ไม่คุ้นเคยกับระบอบประชาธิปไตย
ผู้ที่จะกลานออกมาได้ไม่นาน ความ
เบื่อหน่ายเช่นนี้ ได้แสดงออกมา
บ้างแล้วในรูปของการเรียกร้องผ่าน
สื่อมวลชน และการเดินขบวนบาง
ประเภทที่จะเรียกร้องให้ทหารกลับมา
ปกครองประเทศ ในรูปแบบของสภา
ประชาชนที่มีประชาชนจากกลุ่มอา
ชีพต่าง ๆ เป็นตัวแทน โดยเลือกสรร
แต่ตัวแทนที่เห็นความเห็นเช่นเดียวกับ
กับรัฐบาล หรือกลุ่มพลังที่กุมอำนาจ
เท่านั้น

อาเซยฮากเนียบคนเป็นทยอมรับ
กันแล้วว่า เป็นดินแดนของเผด็จการ
ในรูปต่างๆ ไทยนั้นยังไม่มีใคร
สามารถทำนายทายทักได้ว่าจะเป็
นเผด็จการในรูปใดแน่ในอนาคต คน
ที่ชอบทายก็อาจจะทายได้งายขึ้น ถ้า
หากว่าประชาชนไทยเอง แสดงความ
เบื่อหน่ายต่อ การเมืองของพรรค
ต่างๆ ที่กำลังเล่นให้เราเห็นอยู่นั้นมาก
ยิ่งขึ้น

ราชักป่วยหนักอาจลาออก

ข่าวจากกัวลาลัมเปอร์ แจ้งว่า นายกรัฐมนตรีตนกูอับดุลราซัค แห่งมาเลเซียอาจต้องลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในเร็ว ๆ นี้ เนื่องจากป่วยเป็นโรคที่รักษาไม่หาย

ตน ราซัค มีหมายกำหนดการเดินทางมาเยือนประเทศไทย ในวันที่ ๒๔ ธันวาคม แต่ต้องเลื่อนไป เนื่องจากต้องเดินทางไปรักษาตัวในปารีส มีการคาดหมายกันในวงการทูตที่กัวลาลัมเปอร์ ถึงผู้ที่จะมารับตำแหน่งแทนราซัคว่า อาจเป็นหนึ่งในสี่คน คือ ฮุซเซน อัม รอนายกฯ ฮุซเซน กาฟาห์ บาบารี รมต. กระทรวงพัฒนาการ มาอาฮ์ โมฮัมเหม็ด รมต. ศึกษาธิการ และ มุซา ฮิตมันน์ อดีต รมต. อุตสาหกรรม

อินโดนีเซียโกรธจีน

คณะทูตและเจ้าหน้าที่จากประเทศสมาชิกอาเซียนแกลงที่กัวลาลัมเปอร์เมื่อวันจันทร์ที่ ๕ มกราคม การที่จีนและโซเวียตให้ความสนับสนุนแพร่ติลันซึ่งเป็นฝ่ายซ้ายในติมอร์ตะวันออก หลังจากทจีนและโซเวียต ลงมติร่วมกับ ๖๘ ประเทศ ในสหประชาชาติเรียกร้องให้อินโดนีเซียถอนทหารออกจากติมอร์นั้น มีผลให้ความพยายามที่จะสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนกับจีน และโซเวียตต้องล่าช้าออกไปมาก โดยเฉพาะกรณีของอินโดนีเซียกับจีน ซึ่งสัมพันธภาพอันดีต้องขาดสะบั้นลง หลังจากทการรัฐประหารที่ได้รับความสนับสนุนจากคอมมิวนิสต์ในติมอร์ ล้มเหลวลง

เขมรภายใต้เขมรแดง

ชาวเขมรที่เข้าไทยในขณะนั้นเข้ามาประมาณอาทิตย์ละสามสี่คน จากปากคำของพวกอพยพหนีเหมือนว่าเขมรแดงมีความยากลำบากในการปกครองประเทศมากทีเดียว พวกเขมรอพยพบางคนถึงกับว่ารัฐบาลใหม่ในเขมรใช้วิธีการรุนแรงในการปกครองประเทศ

ทางรัฐบาลไทยนั้น อ้างว่า บังคับกัน มีเขมรอพยพอยู่ในไทยประมาณ ๘,๐๐๐ คน อนาคตของเขาเหล่านี้ดูไม่แน่นอนเสียแล้วเพราะว่าโครงการให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวอินโดจีนของสหรัฐฯยุติลงแล้ว

ที่น่าสังเกตก็คือ สำหรับชาวเขมรที่ลี้ภัยเขาไปในเวียดนามใต้ดูเหมือนว่าอนาคตจะดีกว่าพวกที่เขาเข้ามาไทย มีรายงานกระแสนกระสายเข้ามาว่า พวกที่หนีเข้าเวียดนามใต้ภายใต้รัฐบาลใหม่เกือบจะเรียกได้ว่าได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ของเวียดนามใต้ ข่าวลือมีถึงขนาดว่าทางทหารของเวียดนามใต้ทำการยิงคุ้มกันชาวเขมรที่หนีเข้า

ทหารเขมรช่วยประชาชนผลิตอาหาร

เวียดนามใต้ด้วย ชาวเขมรลี้ภัยส่วนใหญ่ที่ค่ายผู้ลี้ภัยส่วนมากเป็นเด็กหรือชายหนุ่ม พวกเขาบ่นถึงงานหนักที่ทางรัฐบาลใหม่ให้เขาทำ โดยที่รัฐบาลให้ข้าวพวกเขากินเพียงครึ่งปอนด์เดียวต่อวัน แต่ชาวเขมรที่ลี้ภัยออกจากบ้านเหล่านี้ก็อยู่ในสภาพดีไม่มีใครอดตาย แต่เขาอ้างว่าปัจจุบันนี้ ยังมีเด็กและคนแก่ที่ตายเพราะความหิว

ไทย ถึงแม้ว่าพวกเขา จะไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลใหม่ในหลายเรื่อง แต่เรื่องที่เขาเห็นด้วยกับวิฤตเสียดงพนมเปญก็คือว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในประเทศเขมรใหม่ไม่มื่ออะไรสำคัญเท่าการปลูกข้าว “ปลูก...ปลูกทุกอย่าง โดยเฉพาะข้าว เพราะชาวเขมรถึงทุกสิ่งทุกอย่าง หมายถึงโรงงานถลุงเหล็ก โรงงาน เซอเพลิง และรถแทรกเตอร์” วิฤตเสียดงพนมเปญปลูกเร็วมาวลชนชาวเขมร วิฤตเสียดงพนมเปญยอมรับว่าภาวะการณทางอาหารแถบพระวิหารไม่ค่อจะคืนกแต่ก็กล่าวว่าผลผลิตทางการเกษตรของเขมรบนดินมากทงๆที่เริ่มปลูกเขาก็ปลายเมษาทแล้วนั่นเอง

พวกผู้ลี้ภัยบางคนอ้างว่าประชาชนที่เคยอยู่ในพนมเปญซึ่งถูกถอนออกจากเมืองหลวงที่ททางรัฐบาลใหม่เข้ายึดพนมเปญเมื่อเร็ว ๆ นี้ นั้นน้อยๆก็สามแสนคนถูกย้ายอีกครั้งหนงมาทางจังหวัดพระตะบองเพื่อปลูกข้าวรุ่นใหม่ ทงนี้ทางรัฐบาลเขมรเหลือประชาชนบางส่วนไว้ทางใต้ของพนมเปญเพื่อเก็บเกี่ยวข้าว

การทำงานนั้นเริ่มแต่เจ็ดโมงเช้าเสร็จเอาตอนหกโมงเย็น การให้การ

ศึกษาทางการเมืองมีน้อยมาก อย่าง
มากก็อาทิตย์ละครั้งซึ่งส่วนมากก็มัก
จะพูดถึงความชั่วร้ายของจักรวรรดินิ
ยมอเมริกาเสียส่วนมาก ไม่มีการพูด
ถึงว่าใครเป็นใครในรัฐบาลใหม่นี้ ดู
เหมือนว่าเขมรบริหารโดยองค์กร
ไม่ใช่เขี้ยว สัมพันธ์หรือเอียง สาร์

ข่าวที่ได้จากผู้ลี้ภัยที่นาสนใจ
ที่สุดดูเหมือนอยู่ที่จำนวนของทหาร
เขมรแดงกับประชาชน ทางเขมร
แดงนั้นจนบัดนี้ยังไม่ทำท่าว่าจะระ
ดมพลจากพลเรือนหรือข้าราชการพล
เรือนเข้าเป็นทหาร เพราะเหตุนี้กำลัง
พลของทหารเขมรแดงกับจำนวน
ประชาชนจึงห่างกันมาก นักศึกษา
มหาวิทยาลัยชาวเขมรที่หนีเข้าไทย
คนหนึ่งกล่าวว่า ทหารเขมรหลายคนทำ
การคุ้มครองครอบครัวถึง ๑๐๐ ครอบครัว
ในหมู่บ้านของนักศึกษาตนเอง
มีทหารเขมรแดงเพียงสิบคนต่อ ๒๕๐
ครอบครัว ชาวนาออกคนหนึ่งขอช่วย
โซว เล่าให้ฟังว่าตั้งแต่เมฆาที่แล้ว
ในหมู่บ้านของเขามีกองทหารเขมรแดง
๑๕ คนต่อชาวบ้าน ๑๕๐ คน ที่พระ
ตะบองเองหมู่บ้านห่าหมู่บ้านมีประ
ชาชน ๕,๐๐๐ คน มีทหารเขมรแดง
ควบคุมอยู่เพียง ๒๐ คน

ปัญหาจึงมีว่าถ้าจำนวนห่างกัน
ถึงอย่างนั้นแล้วทำไมประชาชนถึงไม่
ลุกฮือขึ้นต่อสู้กับทหารเขมรแดง หาก
ว่าประชาชนเกลียดทหารเขมรแดง
จริงๆ คำตอบที่ได้จากปากคำของ
พวกที่ลี้ภัยออกมาที่อาจจะได้ความว่า
ก็ประชาชนตกอยู่ในความกลัววันะซี
พวกเขมรแล้วก็นั่นว่า พวกเขมรแดง
ไม่เพียงแต่ปลัดข้าราชการเก่าๆของ
ลอนนอลออกเท่านั้นแต่ยังคุกคามว่า
จะฆ่าใครก็ตามที่ไม่ทำตามนโยบาย
ของรัฐบาลใหม่

ดวง วาริสานักเรียนจากปีนบาง
เข็บอกว่าการสอนการเมืองโดย
เขมรแดง ทางเขมรแดงบอกว่าหาก
ทหารของเขมรแดงตายหนึ่งคนทั้ง
หมู่บ้านก็ต้องตายด้วย อย่างไรก็ตาม
ตาม เข็บอกว่าจะไม่เคยเห็นหมู่บ้าน
ถูกทำลายทั้งหมู่บ้าน โดยทหารเขมร
แดง

วิธีจัดการกับระดับหมู่บ้านอีก
อย่างหนึ่งของเขมรแดง ก็คือ การ
จัดชาวบ้านเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มมี
ผู้นำสองคนซึ่งผู้นำทั้งสองคนจะ
ต้องรับผิดชอบกับทางเจ้าหน้าที่ และ
คอยดูแลความประพฤติของลูกกลุ่ม
ของตน ยกทั้จะรู้ให้แนว้ว่าการจัด
องค์กรที่แท้จริงของเขมรแดงนั้นเป็น
อย่างไร แต่ที่แน่ชัดกว่าแน่ก็คือว่า
ไม่มีวิธีอื่นที่เขมรแดงจะจัดการปก
ครองพลเมืองซึ่งส่วนมากยังไม่เคย
ชินกับเขมรแดงได้ นอกจากจะใช้
วินัยที่สูงมากกับพลเมืองเขมร

ทางเขมรแดงอ้างว่า การที่ต้อง
ย้ายประชาชนออกจากพนมเปญก็
เพราะไม่มีอาหารพอที่จะให้ประชา
ชนได้ ซึ่งคงจะเป็นความจริงอย่าง
ยิ่ง แต่ในขณะที่เดียวกัน ความจริงก็
มีอยู่กว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะปกครอง
และบริหารเมืองหลวงด้วยกำลังอัน
น้อยนิดของตนอย่างสงบได้

นายคิสซิงเจอร์มักจะพูดเสมอ
ว่า การขนย้ายประชาชนออกจาก
พนมเปญนั้นเป็นการกระทำที่บาเถอน
แต่นายคิสซิงเจอร์คงแกล้งลืมว่า สง
ครามเป็นเรื่องของความบาเถอน
และเขานั้นแหละ มีส่วนรับผิดชอบ
อย่างมหันต์ที่ได้ดึงเขมรเข้าสู่อสง
ครามที่ชาวเขมรเองไม่ต้องการ

ตามธรรมดา หนังสือพิมพ์ภาษา
จีนในไทยมักจะนิยมใช้สีแดงในการ
พิมพ์หน้าหนังสือ แต่เมื่อวันศุกร์ที่ 9
เดือนนี้ พาดหัวของหนังสือพิมพ์จีน
หลายฉบับก็เปลี่ยนมาเขียนสีดำของ
การไว้อาลัย เพราะนายกรัฐมนตรี
โจวเอินไหลได้ถึงแก่กรรมในคืนก่อน
หน้าตนเอง

สำนักข่าวซินหัวของจีนรายงาน
เมื่อค่ำวันที่ ๘ ว่า นายโจวถึงแก่
กรรมอย่างสงบด้วยโรคมะเร็งในโรง
พยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงปักกิ่ง ซิน
หัวกล่าวอย่างซ้ำๆว่า นายโจวเป็น
โรคนมาตงแต่ปี ๒๕๑๕ แล้ว

แต่สำหรับคนที่ถึงแก่กรรมเมื่อ
อายุได้ ๗๖ ปี อย่างนายโจวเขาได้ทำ
งานชิ้นสำคัญหลายชิ้นมาชั่วชีวิต
ของเขา ไม่ว่าจะเป็นด้านการทูตและการ
บริหาร ซินหัวบรรยายถึงเข่าว่านาย
โจวเป็นคนที่มี "ยึดมั่นในแนวความ
คิดของประธานเหมา เป็นผู้ที่ใฝ่ต่อส
เพ็ดลัทธิคอมมิวนิสต์ และเป็นชาว
กรรมมาชีพที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง"

ข่าวการเจ็บป่วยของนายโจว
เริ่มเป็นที่ทราบหูชนนับตั้งแต่เขาเข้า
พักฟื้นในโรงพยาบาลที่ซานเมอง
ปักกิ่งในเดือน มิถุนายน ๒๕๑๗ จาก
นั้นเป็นต้นมา นายโจวก็ได้ต้อนรับ
แขกเมืองในโรงพยาบาลแห่งนั้น
เสมอมา

สำหรับคนที่เคยไปพบกับนาย
โจว เขาได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นนัก
การทูตที่สามารถมากที่สุดคนหนึ่ง
ของโลก เป็นคนที่สามารถจับเหล่า
เหมาโล่งเชิงจุดไฟติดได้ถึง ๑๐๐ กว่า
ถ้วย ประธานาธิบดีฟอร์ดเองยังพูดว่า

สิ้นโจวเอินไหล คนใหม่ใครจะมาแทน

“การตายของนายกโจว เป็นการสูญเสียของโลก”

แต่สิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับนายกโจว คงจะเป็นผลงานชิ้นสำคัญทางด้านนโยบายต่างประเทศของจีนที่เริ่มเบ็ดเสร็จการรุกและหาพันธมิตรในรอบ ๔ บิน นับตั้งแต่จีนเข้าสหประชาชาติในปี ๒๕๑๓ การรอฟันความสัมพันธ์กับอเมริกาในปี ๒๕๑๕ และการปรับความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาคแถบนี้ เช่นไทยเมื่อเดือนกรกฎาคมปีที่แล้ว

การตายของนายกโจวคงจะไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศของจีนเท่าไรนัก ไม่ว่าจะไปทำที่ต่อโซเวียต ต่ออเมริกา ซงอันทงจริง จีนก็เพิ่งปล่อยตัวนักบินจารกรรมโซเวียต ๓ คนเมื่อเร็ว ๆ นี้ แต่นั่นก็ยังคงสรุปอะไรไม่ได้ และว่าไปแล้ว รองนายกเต็งเสี่ยวผิง ก็ได้ทำหน้าที่แทนเขาอย่างเข้มแข็งในรอบปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่การเจรจากับอเมริกาตลอดจนการเจรจากับ

ประเทศในภูมิภาคแถบนี้

แต่ที่แน่นอนอย่างหนึ่งก็คือต้องมีการเปลี่ยนแปลงภายใน คือเป็นอนาคตหนึ่งของการจากไปของผู้นำรุ่นสงครามปฏิวัติเปลี่ยนมาเป็นผู้นำรุ่นใหม่ การตายของเขานับเป็นรายที่ ๓ ของผู้นำคนสำคัญของจีนที่ตายไปในช่วง ๑ ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ ตงป๋หวู เมื่อต้นปีก่อน กังเซิง เมื่อเดือนที่แล้ว

ใครจะมาแทนนายกโจว นับเป็นปัญหาที่น่าสนใจแต่ก็ยังไม่มีการเปิดเผยอย่างเป็นทางการ ที่เป็นไปได้ก็คือ รองนายก เต็งเสี่ยวผิง คนรูปร่างเตี้ยเล็ก สบู่หรือจัด ชอบเล่นบริดจ์ จนสหอาชีพจารณ แต่มีความสามารถด้านบริหารเป็นเยี่ยม และอาจจะตามมาด้วย จางซุนเฉียว นักทฤษฎีคนสำคัญของพรรค ซึ่งเคยเป็นเทศมนตรีเมืองที่ใหญ่ที่สุดในโลก เซียงไฮ้

แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ การตายของโจวจะทำให้จีนเปลี่ยนสหรือเปล่า ดูเหมือนว่าจีนได้ให้คำตอบต่อปัญหาแล้ว นับตั้งแต่การรณรงค์โจว กับ กักกฤษ

โจวเอินไหล

ทางการเมืองว่พากษ์ขงจ้อ ว่พากษ์วรรณคดีเกาเรื่องซงกึ่ง และการทพรรคคอมมิวนิสต์ได้ย้ายอยู่เสมอถึงความจำเป็นที่จะต้องต่อสู้กับลัทธิแก๊งและเมื่ออาทิตย์ที่แล้วเอง ที่จีนได้เริ่มการรณรงค์ครั้งใหญ่ว่าด้วยวรรณคดีและวัฒนธรรม โดยการตีพิมพ์บทกวีล่าสุดของประธานเหมา ซึ่งเขียนในปี ๒๕๐๘ ชื่อ “กลับมาสู่เขาส่งซานอีกครั้ง” การเผยแพร่ดังกล่าวได้รับการวิเคราะห์ว่า เป็นการชี้เจตนารมณ์ของประธานเหมาที่ว่า ประชาชนต้องไม่เลิกต่อสู้กับลัทธิแก๊ง

“หากประชาชนสู้กันจริงจังแล้ว ต่อให้เขาสูงเท่าไหนก็ชนะได้ อะไรก็ตามทำได้”

และนอกจากนั้นประธานเหมาก็ยังออกคำขวัญใหม่ ได้พวกที่คิดว่าจะหย่อนยานไปด้านความคิด หรือพวกข้าราชการท้อแท้ไหนกลัง “เสถียรภาพและความมั่นคง”

เหมากล่าวว่ “แม้จะให้ความมั่นคง ก็ยังต้องต่อสู้ทางชนชนต่อไป”

โครงการชดเชย:

ซีไอเอ็มมีส่วนสร้างระบบ เผด็จการที่โหดเหี้ยมที่สุดใน ชิลีอย่างไร

โดย แทต บูลด์

แปลและเรียบเรียง

โดยอำนวยการพิมพ์ ปฏิพัทธ์ ๕

นิตยสารเพนทีเฮาส์ฉบับเดือนตุลาคม ๒๕๑๔

ประวัติศาสตร์แทรกแซงของสหรัฐอเมริกาในชิลีแบ่งออกได้เป็นสองช่วง คือช่วงก่อนหน้าทอลเซนเดจะเข้ารับตำแหน่งในวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ และช่วงหลังจากนั้น ในแต่ละกรณี ซีไอเอใช้ทั้งเงินและ "ลูกไม้สกปรก" ทั้ ๆ อย่างอื่น ๆ โดยปราศจากการรู้เห็นและอนุมัติของรัฐบาล

เรื่องของชิลีเริ่มต้นในปี ๒๕๐๗ แต่ก่อนอื่นเราต้องไม่ลืมว่าคิสซิงเจอร์ไม่ใช่คนที่ควบคุมผูกขาดการแทรกแซงของอเมริกาทั้งหมด และซีไอเอก็ไม่สนใจว่าคนที่นั่งในทำเนียบขาวจะเป็นใคร อลันเซนเดเคยเป็นเป้าหมายที่ซีไอเอชอบมากคนหนึ่ง ในปี ๒๕๐๗ เขาเป็นคู่แข่งสำคัญในการชิงตำแหน่งประธานาธิบดีกับ อโดอาโด เฟเร มอนตาลวา แห่งพรรคคริสเตียน เดโมแครท ซึ่ง

มันโยบาย "ปฏิวัติพร้อมด้วยเสรีภาพ" ทั้ถือเป็นยาการเมืองเพื่อแก้ความพยายามส่งเสริมการปฏิวัติทั้ทั้ลาตินอเมริกาของคาสโตรและบรรดาสาวก

ชิลีเป็นประเทศที่ความซับซ้อนทางการเมืองมากที่สุดทั้ลาตินอเมริกาที่มีควมนิยมซ้ายที่แสดงออกค่อนข้างรุนแรงมานานแล้ว ในปี ๒๕๐๑ เมอ อเลสซานเดร่ได้รับชัยชนะครองตำแหน่งเป็นเวลา ๖ ปี พวกเขา (ซึ่งรู้จักกันในาม เอเฟอาเอเฟ) ทำอะไรได้ไม่เลวในครั้งนั้น พอถึงปี ๒๕๐๗ อลันเซนเด ซึ่งเคยไปศึกษาเป็นบางครั้งบางคราวในฐานะแขกของคาสโตรก็ถูกทวงขอชดเชยตัวเองว่าเป็นฝ่ายตรงข้ามที่นำกลัวของเฟรนช์ปฏิรูปคริสเตียนเดโมแครทสหรัฐ ๆ แทนที่จะสนับสนุนนักการเมืองฝ่ายขวา ซึ่งจะเป็นการพบกับความพ่ายแพ้ได้ง่าย ก็กลับเสี่ยงมาเลือกเฟเร และตามคำให้การของโคลบี่ ซีไอเอใช้เงิน ๓ ล้านเหรียญอย่างลับ ๆ เพื่อสนับสนุนการเลือกตั้งของเฟเร โดยการให้เงินหนึ่งสัปดาห์และทำการโฆษณาทางวิทยุ รวมทั้งคอยดูว่าเงินจำนวนล้าน ๆ เอสกุคูดอส (หน่วยเงินของชิลี) ถูกหว่านลงไปตามทั้ทางที่ถูกต้อง (ผู้ศึกษาการเมืองของชิลีบางคนเชื่อว่า เงินที่ซีไอเอใช้ในปี ๒๕๐๗ นั้นมากกว่า ๓ ล้านเหรียญมากนั้) ในแง่ของนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลอเมริกัน ไม่ถือว่า การโค่นล้มรัฐบาลหนึ่งหรือช่วยเหลือให้เพื่อนฝูงของตนเป็นฝ่ายชนะเป็นสิ่งที่เบบความผิด ผู้สนับสนุนให้การช่วยเหลือเฟเรอย่างลับ ๆ นค้อลินดอน จอห์นสัน ซึ่งใ้ในปีต่อมาเขาก็เป็นคนที่ส่งทหารอเมริกันเข้าไปแทรกแซงในสงครามกลางเมืองของสาธารณรัฐโดมินิกัน

ในกลางปี ๒๕๑๓ เจ้าหน้าที่ของนิคสันถือเป็นหน้าที่ที่จะบอกรู้ไม่

ให้คน "ผิด" ได้รับเลือกในชิลี คิสซิงเจอร์เองเริ่มมีส่วนร่วมเมื่อ "คณะกรรมการสี่สิบ" อนุมัติให้ซีไอเอใช้เงิน ๔๐๐,๐๐๐ เหรียญหนุนหลังอเลสซานเดร่ ส่วนใหญ่เพื่อใช้จ่ายในการโฆษณาเลือกตั้ง บางคนอาจจะตั้งคำถามขึ้นมาว่า เงินที่ซีไอเอใ้กับอลันเซนเดในปี ๑๙๖๐ นั้นทำไมถึงน้อยนักเมื่อเทียบกับหมากกวาดงเกือบสิบล้านของที่ซีไอเอหอบก่อน คำอธิบายที่ฟังดูเป็นไปได้คือ เอ็ดวาร์ด เอ็มเคอร์รี่ ซึ่งต่อมาได้เป็นทศตอเมริกันประจำซานติเอโกให้คำรับรองกับกระทรวงการต่างประเทศว่า อเลสซานเดร่ ซึ่งเป็นฝ่ายขวาจะชนะ ดังนั้นเงิน ๔๐๐,๐๐๐ เหรียญ จึงเป็นค่าประกันกันกันโยบายที่แสนจะถูกตั้งนค้อผลจากการที่ซีไอเอบอกกับ จอห์น แมคโคน ผู้อำนวยการของบริษัท อินเตอเนชั่นแนล เทเลโฟน แอน เทเลกราฟ (ผู้เคยเป็นผู้อำนวยการของซีไอเอมาก่อน) เมื่อเขาลามชนในเดือนมิถุนายนว่า "สหรัฐอเมริกาตั้งใจแทรกแซงการเลือกตั้งเพื่อสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งที่ยอมรับหลักการพณ

ผู้ลภัยชดเชยในฝรั่งเศส

ทุ่มเทเงินให้กับพวกเราไว้มาก พยายามจะให้มหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่จะสามารถดึงดูดประชาชนเข้ามาและหันเหประชาชนจากพวกก่อการจลาจล แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกลับจะเป็นตรงกันข้าม ก็อาจจะถึงเวลาแล้วละมังที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะถูกปิดตาย”

ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง ชาวมุสลิมเป็นชนกลุ่มใหญ่อยู่ในมินดาเนาทางเกาะ แต่ปัจจุบันชาวมุสลิมที่มีอยู่จำนวน ๒.๘ ล้านคนไม่ได้เป็นชนกลุ่มใหญ่อีกต่อไปแล้ว แม้แต่ในภาคใต้ของเกาะ เพราะมีชาวคริสเตียนได้อพยพ เข้าไปตั้งถิ่นฐานในอาณาบริเวณนั้นมากจนทุกที พวกเขาคริสเตียนอาจชอบหรือถกถายเอาตนจากพวกมุสลิมไปด้วยเล่ห์กล บบบให้ชาวมุสลิมอยู่ในดินแดนที่เหลือเล็กน้อยไปอีก ยิ่งเมื่อประธานาธิบดีมาร์คอสขึ้นรับตำแหน่งตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๘ เป็นต้นมา การรุกราดินแดนของชาวมุสลิมด้วยลักษณะดังกล่าวก็ยิ่งมากขึ้นทุกทีเป็นเหตุให้ความคับแค้นใจต่อคนนอกศาสนาของชาวมุสลิมเปลี่ยนแปลงเป็นไฟอาฆาตแค้นต่ออาชญากรให้เกิดการนองเลือดได้ และการประกาศใช้กฎอัยการศึกจากรัฐบาล ก็มิแต่จะทำให้การต่อสู้ต่อต้านธรรมดาฯ กลายเป็นศึกสงครามจริงๆ จนมาซึ่งสงครามนอคมจะเป็นภัยต่อระบอบการปกครองของชาติอย่างแน่นอน

การทำศึกที่ยืดเยื้อมาถึงสามปีได้ทำให้ชาวไร่ชาวนาทางฝ่ายคริสเตียนและมุสลิมจำนวนหมื่นๆ คนต้องกลายเป็นผู้พลัดถิ่นจากดินแดนนั้น ไปทำลายสวนยางพารา มะพร้าว และมะนาวที่มักัน บลันคอลลาร์ สูญเสียชีวิตทหารไปอย่างน้อยที่สุดเจ็ดพันคนรวมทั้งพลเรือนอีกนับหมื่น

คน ในที่สนะของนักสฝ่ายมุสลิม สงครามทำลายล้างครั้งนั้น เป็นการหวนกลับของการต่อสู้กับเผด็จกษซึ่งมีมานานกว่า ๔๐๐ ปีแล้ว เผด็จกษพวกแรกคือพวกสเปนผู้ขับไล่ชาวมุสลิมจากมินลาในศตวรรษที่สิบหก จากนั้นก็เป็นพวกอเมริกันซึ่งเริ่มกดขี่พวกเขาตั้งแต่ปลายศตวรรษก่อน แล้วมาชาวญี่ปุ่น ในระหว่างสงครามและปัจจุบันผู้รุกรานกดขี่เขาคือชาวคริสเตียนและระบอบการปกครองภายใต้กฎอัยการศึก

ปัจจุบันรัฐบาลมินลาใช้เงินถึงกว่าหนึ่งแสนบาทมนดอลลาร์ต่อวันในภาคใต้ของมินดาเนานัน และมีกองกำลังทหารเกินกว่า ๓๕,๐๐๐ คนพร้อมปฏิบัติการอยู่ที่นี่ พวกทหารเอ.เอฟ.พี. และตำรวจฟซ์ได้รับเครื่องมือในการทำสงครามที่ทันสมัยที่สุดจากพวกอเมริกันเป็นเครื่องมือที่พวกอเมริกันใช้กันอยู่ในเวียดนาม ที่ปรึกษาทางการทหารของอเมริกันในมินลาติดต่อกับนายทหารชั้นสูงของเอ.เอฟ.พี. อย่างใกล้ชิดอยู่เรื่อยๆ พวกสายของหน่วยสปรายการลับสหรัรัฐฯ ในภาคใต้ ที่อาพรางตัวอยู่ใน

คราบต่างๆ ก็จับตามองสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และแม้ทางสถานทูตอเมริกันจะปฏิเสธเสียงแข็งว่าตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ แต่ข่าวลือที่มามีแล้วข่าวเล่ากซให้เห็นว่า มีที่ปรึกษาทางการทหารชาวอเมริกันกลุ่มหนึ่งประจำอยู่ที่โคตาบาโต (Cotabato) และจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ก็แจ้งว่ามีผู้เห็น “คนผิวขาว” อย่างน้อยที่สุดสองคนอยู่กับนายทหารฟิลิปปินส์ของ เอ.เอฟ.พี. ในระหว่างการปฏิบัติการกวาดล้างครั้งล่าสุดที่ มาลาบง

ชาวมุสลิมได้ตั้งกลุ่มเชิร์ตและกลุ่มบาร์ รากุคัสขึ้นมาตอบโต้กลุ่มอิลาเกาส (กลุ่มหมุมหากษ) ของพวกคริสเตียนคลังศาสนาตงกลุ่มขึ้นมาเพื่อคุกคามและก่อการร้ายต่อกลุ่มชนมุสลิม กลุ่มต่างๆ เหล่านี้เป็นรากเง้าของพวกที่ต่อสู้กันอยู่ในปัจจุบัน (และจะผูกพยาบาทแก้แค้นกันไปไม่วันจบสน) ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่แอบแฝงมาด้วยผลประโยชน์ของนักการเมืองระดับท้องถิ่นที่ดำเนินธุรกิจการค้าอยู่ด้วย ปัจจุบันพวกมุสลิมอ้างว่า

กองทัพปกได้รวบรวมพวกอลากาส
เข้าไว้ในกองกำลังอาสาสมัครป้องกัน
หมู่บ้าน (CHDF) กองทหารอาสา
สมัครประจำท้องถิ่นในภูเขา และ
ให้เงินวันละสองหรือสามเปโซต่อคน
บางครั้งก็ให้เงิน พวกคนจะถูกใช้ให้
ทำงานด้านทหารที่ชั่วร้ายขยับขยับๆ

ชาวมุสลิมจะล้าลือกันถึงกรณี
ตัวอย่างของความโหดเหี้ยมจากฝ่าย
ทางการกรณีหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อไม่นาน
มานี้ คือการฆ่าหมู่ชายหญิงและเด็ก
กว่าสี่สิบคน เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม
๒๕๑๘ ที่ตึกกาลาน บาร์ริโอ ในเขต
เทศบาล เมืองดาลาแกก ซึ่งอยู่ทาง
ตอนกลางของเกาะมินดาเนาในจังหวัด
บูคิดนอน เรื่องราวมีอยู่ว่าชาวมุ
สลิมประมาณเจ็ดสิบคนนั่งกันมา
ในรถบรรทุกคันหนึ่ง พวกเขากำลัง
อพยพออกจากหมู่บ้านเขาในอำเภอ
ลาเนาเดลเซออร์ เพื่อหลบหนีภัยจาก
ระเบิด และการยิงต่อสู้กันระหว่าง
ทหารกับฝ่ายต่อต้าน รถถูกสั่งให้
หยุด ที่ด่านตรวจด่านหนึ่งของกอง
ทัพปก ทุกคนที่อยู่บนรถถูกบังคับให้
ลงจากรถ และถูกจับมัด จากนั้นก็
ถูกฆ่าหมู่ในตอนกลางคืนโดยพวก
อิลากาสที่รวมอยู่ในกองกำลังอาสา
สมัครป้องกันหมู่บ้าน อย่างไรก็ตาม
เหยื่อสองสามคนหลบหนีมาได้ รถ
บรรทุกที่บรรทุกศพมาเต็มคัน เพกระ
จาดศพเหล่านั้นลงที่คันดินแห่งหนึ่ง
ในลักษณะที่เหมือนกับที่เกิดอุบัติเหตุ
ชน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารไม่ยื่น
ขอมชันศพให้กับญาติของผู้ตายด้วย
ในวันต่อๆ มามีผู้พบชาวคริสเตียน
หลายคนถูกมัดโบโลสับร่างเป็นท่อนๆ
ทิ้งไว้ในบริเวณเดียวกับที่ทิ้งศพชาว
มุสลิมนั้น อันถือเป็นการแกล้งแสด

“ความผิดพลาดชนิดนี้ไม่มีวัน
จะทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างชาวบ้าน
ในท้องถิ่นนั้นกับพวกทหารดีขึ้นได้
เป็นอันขาด พวกทหารมักจะใช้วิธี
จตุรัส ๑๘

การเหินออกกฎหมายต่างๆ ทั้งๆ ที่
พวกเขามิได้รับคำสั่งให้ใช้วิธีอื่น
ไร้ผลเหล่านั้นเลย เช่นการไล่ชาว
บ้านให้อพยพออกจากบ้านเรือน การ
ยิงทิ้งหรือสังหารด้วยระเบิดนาปาล์ม
(แม้ว่าปัจจุบันจะเลิกแล้ว แต่ก็มีราย
งานที่แน่ชัดว่าเมื่อก่อน ยังมีการ
ใช้ระเบิดทิ้งหวดคาตาบาโต บาซิด
และแซมบองา)

ทุกหมู่บ้านและทุกเมือง จะเห็น
กองทหารเดินตรวจการณ์อยู่เสมอ
แต่ที่จริงแล้วกำลังทหารที่เห็นอยู่ทั่ว
ไป ในเมืองของพวกเขาโมโรนั้นๆ
(โมโร เป็นคำที่ฟิลิปปินส์คริสเตียน
เรียกชาวฟิลิปปินส์มุสลิม) ไม่ได้
แสดงว่า รัฐบาลควบคุมดินแดน
บริเวณนี้ได้อย่างแท้จริงนัก มีผู้กล่าว
ว่า คนของฝ่ายต่อต้านสามารถเดิน
ไปมาในชนบทได้อย่างอิสระ ซึ่ง
หมายความว่าบริเวณนั้นเป็นเขตอิทธิ
พลของพวกต่อต้าน ซึ่งตำรวจพืช
ไม่กล้าจะทำอะไรกับชาวบ้าน ราย
งานข่าวกล่าวว่า มีแต่พวก “กอง
กำลังปฏิบัติงาน” ที่เป็นชนหัวกะทิ
บางพวกเท่านั้นที่พยายามเอาจริงกับ

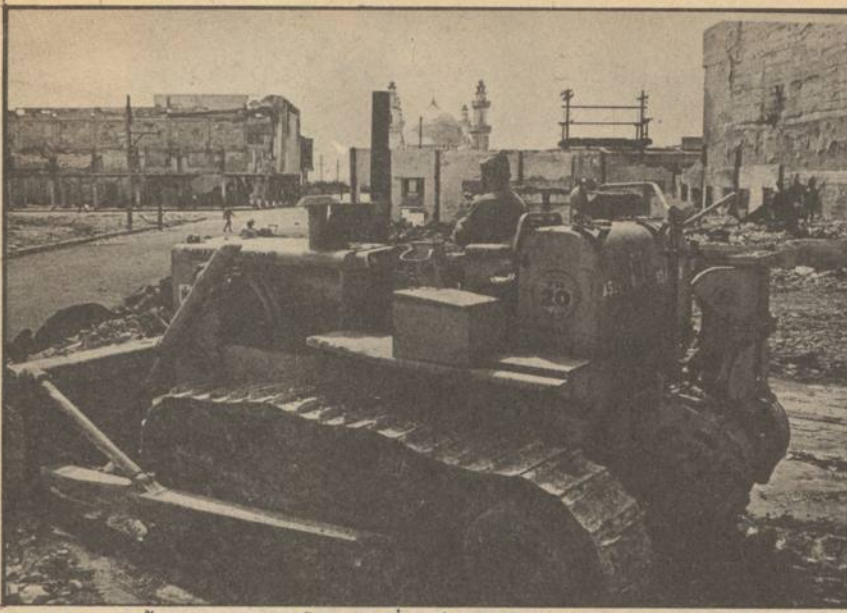
ชาวมุสลิมในเมืองมาราวี

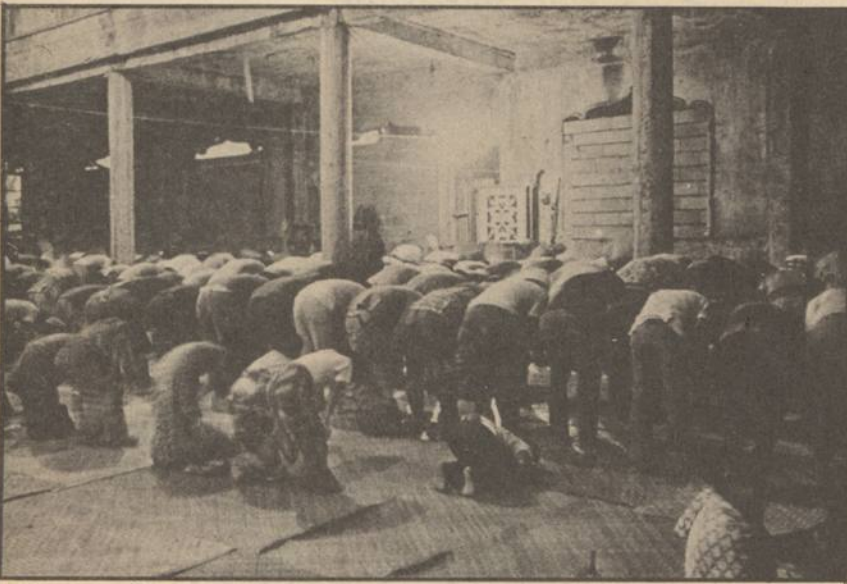
การปราบปรามฝ่ายกองกำลังจรรยา
พวกทหารในระดับ ปานกลาง ไม่มี
ความสามารถหรือไม่แม้แต่จะคิดนำ
การต่อสู้เพื่อปราบปรามเลย เพราะ
ความที่ทำได้ทำการฉ้อราษฎร์บังหลวง
ไว้ หรือความกลัวและความเห็นใจ
ในส่วนลึกๆ ทำให้ทหารและพวก
ตำรวจ มักจะเป็นพันธมิตรที่ที่สุด
ของพวกฝ่ายต่อต้านจลาจล โดยการ
ขายอาวุธ และกระสุนปืนให้หรือทำ
เป็น ไม่รู้ไม่เห็น ในสิ่งที่ฝ่ายต่อต้าน
กระทำ

เหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่ง
ที่เกิดขึ้นในเกาะซูลู ก็มีความรุนแรง
และนำมาใคร่ครวญอย่างมาก

หลังจากมีการประกาศใช้กฎอัย
การศึกได้ไม่นาน นายทหารในกอง
ทัพหนึ่งชา โมโร จำนวน ๑๐ คน ซึ่ง
ได้รับการฝึกมาจากซาบฮักเดินทาง
มาถึง ทาไว-ทาไว และด้วยความ
ช่วยเหลือจากทหารท้องถิ่น ก็เริ่มทำ
สงครามอย่างเต็มที่เพื่อจะได้ครอบ
ครองดินแดนส่วนใหญ่ของเกาะ (ทา
ไว-ทาไว ซังกา-ซังกา และปงเกา)

ทหารช่างกำลังรื้อถอนซากของเมืองโจโลที่ถูกฝ่ายต่อต้านเผา

พิรุธหมด ทมิษฐ์ดในพิลปบีนส์
ตามคำบอกเล่าของผู้บังคับ
บัญชาทหารสูงสุดคนก่อนใน ทาไว-
ทาไว ซึ่งหลุดออกมาจากการต่อสู้
อย่างเงยบๆ และขณะนั้นถูกทอดทิ้งให้
มีชีวิตอยู่ในเกาะไกลนั้นอย่างโดด
เดี่ยว เขาได้กล่าวไว้ว่า ฝ่ายต่อต้าน
เฉพาะในเมืองทาไว-ทาไวมีกำลัง
หน่วยจรรยาต่ำกว่า ๕,๐๐๐ คน แต่ประ
มาณครึ่งหนึ่งของทั้ง ๕,๐๐๐ คนนั้น
ได้หลบหนีออกจากการต่อสู้เมื่อ ๒-
๓ เดือนที่แล้วคงเหลือแต่ "ส่วนที่
เป็นแกนในการต่อสู้"

แหล่งข่าวแหล่งหนึ่งที่ใกล้ชิด
กับขบวนการปลดแอกโมโรแห่งชาติ
(MNLF-Moro National Libera-
tion Front) แจ้งว่า ปรากฏการณ์
ที่เกิดขึ้นกับกองกำลังของฝ่ายต่อต้าน
เช่นนี้เป็นผลมาจากความเชี่ยวชาญ
ของรัฐบาลที่สามารถใช้ยุทธวิธีผสม
ผสานการปฏิบัติการทางทหารเต็มกำ
ลั้ง (แต่ประสบความสำเร็จน้อยมาก)
เข้ากับการชอตัวนักต่อสู้ และผู้นำ
ท้องถิ่น รวมทั้งการให้สิทธิพิเศษแก่
ผู้กลับใจ (บาลิดบายัน) และยังได้

จัดการเจรจายัน ๒ ระดับคือ ระดับ
นานาชาติในเจ็ดดากับกลุ่มประเทศ
อาหรับ ซึ่งสนับสนุนการต่อสู้ของ
ขบวนการปลดแอกโมโรแห่งชาติ
(เอ็ม เอ็น แอล เอฟ) (โดยเฉพาะ
ประเทศลิเบีย และซาอุดีอาระเบีย)
และระดับท้องถิ่นในแซมบองา

แต่ยังมีผู้สังเกตการณ์วิจารณ์ว่า
การขาดแคลนกำลังของฝ่ายต่อต้าน
ในครั้งนั้น เป็นเพราะความอ่อนแอ
ภายในขบวนการของฝ่ายต่อต้านเอง
และขาดความเข้าใจซึ่งกันและกันใน
กลุ่มมุสลิมสำคัญ ๓ กลุ่ม ซึ่งร่วม
ต่อสู้กันภายใต้การควบคุมของ เอ็ม
เอ็นแอลเอฟ (ก็มีกลุ่มมาราเนกัส)
ที่มีอิทธิพลอยู่ในแถบมาราวัและทะเล
สาบลาเนา (ที่ตั้งของหน่วยงานใหญ่
ของเอ็มเอ็นแอลเอฟ)

กลุ่มมากีนดานาไออนส์ แถบ
บริเวณโคตาบาโตและกลุ่มเทาซุกใน
โจโล และเกาะซูลู กลุ่มหลังเป็น
กลุ่มที่มออาหรับพร้อม และมีประสิทธิ
ภาพที่สุด และยังเป็นกลุ่มที่มอมาก
ที่สุดด้วย)

นอกเหนือจากความอามาตพยา
บาทกันภายใน และความสงสัยว่า
จะมีการโงกกันกันในระดับผู้นำท้องถิ่น
แล้ว จุดอ่อนอีกข้อหนึ่งคือลักษณะ
ของกองกำลังในขบวนการซึ่งส่วน
มากขาดความชำนาญทางการเมือง
(ยกเว้นนายทหารชั้นสูง)

ผู้สนับสนุนชาวมุสลิม ทาไว-
ทาไว ผู้หนึ่งกล่าวว่ากองกำลังที่รวบรวม
กันขึ้นมา เป็นทั้งพวกที่ไม่พอใจ
ผู้มออำนาจระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น
หรือเป็นพวกโจร หรือบางครั้ง
เป็นเด็กหนุ่มที่กระหายจะร่วมต่อสู้
เพราะความสนุก แต่กลุ่มคนหนุ่มที่
มีการศึกษาและอุทิศตัวเองให้กับอุดม
การณ์การต่อสู้อย่างแท้จริง ซึ่งเป็น
สิ่งทีทางขบวนการต้องการอย่าง
ที่สุดนั้น กลับมีอยู่น้อยมาก กองจ

ยทที่มีลักษณะไม่สมประกอบอัน
มักจะถูกเบนให้เห็นว่าเป็นพวกกอง
โจรธรรมดา ๆ หรือไม่ก็เบนผลกลับใจ
เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ ให้กับรัฐ
บาลทางโทรทัศน์และในการประ
ชุมเพื่อสันติที่เรียกกันว่า ชมโบอัน
กา ก็แน่นอนนักต่อสู้ชนยอดบางคน
ก็ทำให้รัฐบาลเดอตรอนได้ รวมทั้ง
นักสู้ที่ได้รับการฝึกมาจากต่างประ
เทศอีก ๓๐๐ คน (ที่จริงพวกนี้ก็ต้อง
การหลบออกมาจากคุกเขตกันดารชั่ว
ครึ่งชั่วคราว แต่ในที่สุดก็ต้องกลับไป
อย่างแน่นอน) แต่ยังมีพวกโจร
ธรรมดา ๆ หรือพวกอนธพาลที่ลอก
ขายตัวเองโดยแกล้งทำเป็นว่าถูก
เปลี่ยนความคิดจากหัวหน้าขบวนการ
แยกดินแดน เอ็มเอ็นแอลเอฟ

ถ้าถามถึงบทบาทของเอ็มเอ็น
แอลเอฟ ในเรื่องการปฏิวัติสังคมนิยม
ในของสังคมนิยมโรเองแล้ว อาบู
อลอนโต ชายหนุ่มวัย ๒๕ ชาวมุสลิม
พื้นเมืองที่ปกครองดินแดนลานา
มาหลายชั่วอายุคนจะตอบได้ว่า “ระ
เบียบสังคมนิยมเก่าของพวกเรารวมทั้ง
ตระกูลเจ้า ๑๕ ตระกูล ของมินดา
เนาและซูลู จะต้องเปลี่ยนแปลง”
และอับดุล ลิงกะ ชาวมุสลิมพื้นเมือง
อีกคนก็จะเน้นเพิ่มเติมว่า “ศาสน์และ
สุลต่าน ไม่จำเป็นสำหรับระเบียบใน
สังคมนิยม”

แต่ทั้ง ๒ ก็กล่าวอย่างชัดเจนว่า
“กลุ่มสังคมนิยมอิสลาม” ไม่มีความ
เกี่ยวข้องกับลัทธิคอมมิวนิสต์ อลอน
โตกล่าวว่า “เราไม่ใช่พวกคอมมิ
วนิสต์และจะไม่ทำอะไรร่วมกับพวก
คอมมิวนิสต์ด้วย” ในการสนทนากัน
เป็นการส่วนตัว ผู้สนับสนุนเอ็มเอ็น
แอลเอฟบางคนจะกล่าวโต้แย้งว่า
แทนที่สหรัฐ ฯ จะช่วยรัฐบาลควร์หัน
มาช่วยเหลือพวกเขาเพื่อใช้เป็นปรั
การสำคัญในการต่อต้านคอมมิวนิสต์
แนวความคิดสำคัญ ในหมู่พวก เอ็ม
จตุรัส ๔๐

ชาวมุสลิมในเมืองมาราว

เอ็นแอลเอฟนั้นแท้จริงแล้ว ก็ความ
เป็นอิสลามอย่างแท้จริงซึ่งไม่เป็นทง
คนดอร์นหรือชอบเผด็จอำนาจไว้ และ
จะไม่มีกำลังสมองใดๆ ตามแบบ
ลัทธิเหมาหรือลัทธิอื่น ๆ ใดเลย

ที่จริงแล้วความแตกต่างกันใน
อุดมการณ์ของบรรดาผู้นำขบวนการ
ไม่ค่อยมีผลเท่าใดนัก เมื่อเทียบกับ
จุดอ่อนด้านอื่น ๆ ของขบวนการ

ผู้ได้ข่าวชาวมุสลิมของเราคน
หนึ่งในทาไว-ทาไว กล่าวว่า “แม้ว่า
กองกำลังจรรยาจะทำงานอ่อนและ
บกพร่องยังงี้ก็เถอะประชาชนก็ยัง
รอให้ตัวแทนของฝ่ายกองกำลังมาคัด
เลือกพวกเขาเพื่อส่งไปฝึกยังที่ต่าง
ประเทศอีก สิ่งที่เราต้องการตอนนี้
คือ ไฟเขียวจากต่างประเทศ” ใน
ระยะล่าสุดนี้ ความเคลื่อนไหวของ
ขบวนการจะอยู่ในสถานะที่ยังพอมี
หวังอยู่บ้าง ลอกันว่า การสนับสนุน
ส่วนใหญ่ที่มีต่อขบวนการมาจาก
ต่างประเทศโดยตรง หรือผ่านทาง
ทางตนมสตาฟา เจ้าเมืองซาบาหลี แต่
ก็ยังมีความเชื่อที่ว่า ทางกองกำลัง
จรรยาขาดแคลนอาวุธและกระสุน
ทง ๆ ที่เป็นที่รู้กันว่ากองกำลังจรรยา

เหล่านี้มีอาวุธที่ทันสมัยอยู่ในครอบ
ครองมาก รวมทั้งเครื่องยิงจรวด บ.
๔๐ อยู่ ๔๐ เครื่อง นอกจากนี้ยังมีข่าว
ว่า กองกำลังจรรยาของ บิเอ็มเอ
๓,๐๐๐ คน เคลื่อนเข้าไปอยู่ที่ซูด้า
ในเมืองซาบาหลี เพื่อไปทำงานให้กับ
มุสตาฟา

ถ้าสิ่งเหล่านี้เป็นจริง อนาคต
ของขบวนการก็จะแขวนอยู่กับโชค
ชะตาและการตัดสินใจของคนๆ เดียว
หรืออยู่นอกเหนืออำนาจของผู้นำ
ท้องถิ่นและนักต่อสู้ชก นิชอมเป็น
เจ้ากลางที่ไม่ดีสำหรับประชาชนที่อยู่
แถบภูเขา อย่างไรก็ตามข้อขัดแย้ง
ในปัจจุบันนี้ไม่มีทางที่จะยุติลงได้
ง่ายๆ นักต่อสู้ยังคงอยู่ในป่าและมีคน
ใหม่ๆ ที่พร้อมจะเขามาร่วมด้วย
เรื่อย ๆ ครูชาวมุสลิมที่มีทัศนะเป็น
กลางผู้หนึ่งกล่าวว่า “ไม่ว่าอะไรจะ
เกิดขึ้นต่อไปก็ตาม ความสำคัญของ
ประชาชนของเราถูกปลุกให้ตื่นขึ้น
แล้ว รัฐบาลกลางไม่สามารถจะ
หลอกเราหรือทำลายเราอย่างที่พวก
เขาเคยทำก่อนได้อีกต่อไปแล้ว

อิทธิพลของเข็มนิโคตินาชนะโรค และ โลก

“คุณหมอ... นิโคตินาให้ข้าสักเข็ม
เนอ...” คุณยายชื่อนางนาง อายุ ๖๕
ปี ขอร้องแพทย์

“ขอเข้าน รื้อนๆ ซู่ซ้ออีกสัก
เข็มไม่ได้เรอะ” แก่กำเงินไว้ ๒๐
บาทเป็นค้ำยา

แพทย์สายห้ว ไม่ใช่เพราะจำ
นวนเงินน้อยไป แต่อาการปวดหลัง
ของแกนนควรจะรักษาด้วย ยาพารา-
เซทตามอลชนิดไม่มีอันตราย กับยา
คลายการเกร็งของกล้ามเนื้อ และ
วิตามินบีหนึ่งชนิด ๑๐๐ มิลลิกรัมมาก
กว่าการนิโคตินาเข้าน

แคลเซียมหลอด ๑๐ ซี.ซี. เป็น
ยาที่อธิทในบ้านนอกของหมอเถื่อน
เพราะเวลานิโคตินาแล้วมันรื้อนซู่ซ้อไป
ตามเนื้อตามตัว

“รื้อนซู่ซ้อ ยัง” หมอเถื่อน
ตะโกนถามเพราะยายแก่หุดง

“ไปแล้วหมอ ดิ่ง ตึง แขน
แล้ว ถึงหน้าอกแล้ว ลงไปหัวใจแล้ว
ขนห้ว โอ๊ย ลงไปฮอด (แปลว่า ตึง
ภายใน) ตันแล้ว มันแซบเหลือ
เกิน” พังยายเล่าแล้วน้ำเอเรตอร้อย
ยิ่งกว่ากลิ่นลาบเลือดคืบๆ อีก

การนิโคตินาด้วยความจำใจ

คนไข้บ้านนอกนิยมนิโคตินากัน
เป็นประจำเหมือนกับแพชุน

ใครละเป็นคนสอนให้ชาวบ้าน
ชอบนิโคตินา

หมอเถื่อน

แพทย์ไม่มี ทะเบยบน - นอกจาก
ทะเบยบนบน-เหล่านมมาเป็นร้อยๆ ป.
ฝั่งห้วให้ชาวบ้านเชอถึงการนิโคตินามา
มนนานว่าดีกว่าการกินยา

แพทย์แท้พึ่งออกไปอยู่บ้านนอก
กันไม่กี่คนเอง จะสู๊ตต้องใช้เวลา
มากหน้อย

ข้อดีและข้อเสียของการนิโคตินา

การนิโคตินาจะมีความจำเป็น ก็ต่อ
เมื่อ คนไข้เอาเงินกินยาไม่ได้จริงๆ
แล้วเท่านั้นจึงนิโคตินา หรือยานทำสำ
หรับนิโคตินาจริงๆ ไม่มีการทำสำหรับกิน
เช่น นากเลอ แน่นอนต้องใช้นิโคตินา
แต่ข้อเสียมากเหลือเกิน

- ๑) เป็นผี แพทย์เถื่อน ปริญญา
พ.ด. ทงหลายแกมกจะขเขยจตมเข็มน
ให้สะอาดและฆ่าเชอจริงๆ ฉะนน
จะพบได้บ่อยๆ ว่าคนที่เข็มนหัวนิโค
ตินา ๕ วันก็หาย แต่กลับต้องไปผ่าฝ
โตเท่าลูกมะนาวที่สะโปก ทรมาณ
เป็นเดือน เพราะเจอเข็มนิโคตินาที่ไม่
สะอาด

๒) แพง ยาแก้ปวด เช่น พารา
เซทตามอลชนิดลัดไซ้แก้ปวดหลอดละ
๔ บาท แต่มีค่าเท่ากับยากินพารา-
เซทตามอล ๒ เม็ดๆ ละ ๑๘ สตางค์
๒ เม็ด ๓๖ สตางค์ ขอรบรูงว่า
กิน ๒ เม็ดภายใน ๑๕ นาทีก็จะหาย
ปวดหัวเป็นปลิดทิ้งเท่ากับนิโคตินา และ
เป็นยาแก้ปวดดีที่สุด พิชน่อยที่สุด
ในโลกขณะนี้เท่าที่มกกันกนอยู่

๓) ตาย คนไข้หญิงอายุ ๓๕ ปี
มลูก ๖ คนต้องเลี้ยงดู แต่ปวดหัววิง
เวียนนิดหน้อย หมอเถื่อนนิโคตินาตาม
บ. คอมเพล็ก ๒ ซี.ซี. เข้านโดย
ตรง (ไม่ผสมนากเลอให้เชอจางเลย)
คนไข้ตายคาเข็มน เป็นกรรมของลูกๆ
แทนที่จะได้มีแม่เลี้ยงดูอย่างคักกลาย
เป็นลูกกำพร้าไป ทำไมแคชอวิตามิน
บี. รวมขององค์การเภสัชกรรม เม็ด
ละ ๓ สตางค์กินสักกำมอกก็ยั้งได้ ไม่
มีวันตายแน่นอน

แต่พี่น้องชาวจตุรัสของประเศไทย

ถึงเวลาหรือยังที่ท่านจะเปลี่ยน
ทัศนคติ เรื่องนิยมการนิโคตินาเป็น
การกินยาเสียที ข้าวกรองจะได้ไม่
ต้องรายงานการตายของท่านทุก
สัปดาห์จากการนิโคตินา

บ้านเมอังก่าลิ่งขาดแพทย์ เพราะ
ไปนอกกันหมดตามท่น.ส.พ.บ้านเมอ
งรายวันด่าแม่เอาอยู่ ท่านจะชอชอกิน
เองก็ชอเถิด ขอชอไปนิโคตินากับหมอ
เถื่อน หรือไปขอร้องให้แพทย์ตาม
คลินิกนิโคตินาเลย โดยเฉพาะอย่างยั้ง
นิโคตินาเข้าน

ถ้าอยากนิโคตินาจริง ๆ ก็ขอให้ปลุก
ระดมมวลชนกันไปลัดวัคชนบ้องกัน
โรคจะดีกว่า

สันติภาพ ไชยวงศ์เกียรติ

ชั้นในใฝ่ฝัน

ใครจะยังมัวมงาย แต่งกายแบบ “โนบรา” อยู่ก็เชิญเถิด เราขอนำหน้าแฟชั่นใหม่--เสนอ ชั้นในใฝ่ฝัน

พอกันที สมัยนิยมแบบเท่งเต่ง โตงเต่ง เห็นเหมาะอยู่ที่แต่ตามหมูเกาะใกล้ๆ ชาวเท่านั้น

พักที่กำลังอิมมองไปทางไหน เห็นแต่ลูกกาแฟคู่ ขนาดต่างๆ ระบาดไปถึงงานเลี้ยงรับรองหรรษาทั่วกรุง

จะหย่อนตัวลงนั่งรับประทานอาหารแต่ละทีมองแล้วใจหายใจคว่ำ กลัวลูกกาแฟจะแช่งลงในชามชุปหมดสมัยเสียได้ สาธ!

พูดแล้วทำให้นกถึงสมัยเป็นนักเรียน

ครูสอนภาษาต่างด้าวบอกว่าต้องเรียนไวยากรณ์ แต่เวลาจะออกโรงส่งภาษา ต้องลมเสีย หามนกถึงเบน

อันขาด พวกเสื้อชั้นในประเภทต่างๆ ก็คงแบบเดียวกัน คือใส่เอาไว้ถอด แบบเรียนไวยากรณ์เอาไว้ลืม

แต่ใครจะ ‘ถอด’ จะ ‘ลืม’ อะไรไว้ที่ไหนก็โปรดระวังหน่อย อย่าให้ประวัติศาสตร์ไปชำระรอยกับเรื่องที่ทำเนียบขาว

ท่านผู้หญิงแจ๊กก เกิดไปพบ “ชั้นส่วนระดับใน” ประเภทที่เรา กำลังเสนอนี้เขาชนหนึ่งโดยบังเอิญ ซุกอยู่ในปลอกหมอน บนเตียงนอนของเธอ

รอนถึง ๆ พล ๆ เคนเนดต้องตามหาตัวเจ้าของเพื่อส่งคืน เพราะแจ๊กกยืนยันว่าไม่ได้ขนาดของเธอ

“Not my size”!

อย่างไรก็ตามที่ เรื่องแฟชั่นเครื่องชั้นในที่จะกลับมาเข้าสมัยนิยมใหม่นี้ จะต้องมึงคนทักใจและที่ไม่ชอบ

เอาแน่ ๆ ที่ไม่เล่นด้วย ก็เห็น

จะเป็น “คุณหนูเอมมานูเอล” และเพื่อน ๆ

เพราะดู ๆ แล้ว -- ความจริงอ่านมากกว่า -- คุณเธอออกจะไม่ชอบสวมใส่อะไรที่รุ่มร่ามหลายระดับ อยู่สักหน่อย

แค่รัดซัพพริบเดวยก็เกือบจะเกินกำลังไม่ทันการอยู่แล้ว!

บ้างก็อาจค้านว่า ใส่ไปทำไมกัน อยู่ข้างในไม่มีใครเห็น

เอ! แต่ดู ๆ มันก็สวย น่าใส่ได้ ยิ่งแบบที่จะตกเข้ามาใหม่ ๆ ยังจะมีแต่สีอ่อน ๆ “น้ำกิน” ทงนนั้น ทำด้วยผ้าต่วนชาติบาง ๆ หรือผ้าชีฟอง ดัดลูกไม้เบา ๆ

อย่างนี้ยังไม่ “จุ่มจุ่ม” แล้วเมื่อไรถึงจะเรียกได้ว่า “น่ารัก” ละ

“กีฬา” ฟุตบอลไทย : ดวงดีก็ได้ดวงร้ายก็เสีย

เรื่องราวในวงการกีฬาที่ฮือฮาที่สุด และถูกกล่าวขวัญมากที่สุด ก่อนสนับสนุนแล้ว เห็นจะหนีไม่พ้น เรื่องของนักเตะลูกหนังชุดชนะเลิศแหลมทองไปได้

“โอโฮ วันนั้นเราเล่นสุดใจขาดดินจริงๆ ผมไม่เคยเห็นทีมไทยเล่นได้ดีขนาดนี้เลย” แฟนฟุตบอลกล่าวชมโค้ช ยรรยง ณ หนองคาย และประวิทย์ ไชยสาม หลังจากทีมชาติไทยถล่มมาเลเซีย กว่าเหรียญทองไปแบบคุดนึ่มนัหยด เมื่อค่ำวันที่ ๑๖ ธันวาคมที่ผ่านมา

“นขนาดเด็กๆ เจ็บกันหลายคนนะครับ แต่ท่านพ่อท่านช่วยเต็มที่ เมื่อเช้าพวกเราไปขอพรจากท่านทั่ววัด รวก ท่านยังกำชับมาว่าให้ตั้งใจเล่นกันเต็มที่ แล้วสิ่งที่ไม่คาดฝันจะเกิดขึ้นในสนามวันนั้น แล้วก็เป็นอย่างที่เราชนะ ได้ทุกอย่างที่เป็นรองดังแะะ” ท่านพ่อ ที่ประวิทย์ ไชยสาม พูดถึงก็คือเสด็จพ่อกรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์

เมื่อวันเปิดสนามกึ่งศตวรรษทีมชาติพบกับอินโดนีเซีย ผลปรากฏว่าไทยเอาชนะไปแบบหัดขันคอ ๓ ประตูต่อ ๒ นั้น ยรรยง ณ หนองคายก็กล่าวว่า “วันนั้นทีมไทยครอบงำจนชาวเกรียบเลยครับ ยังไม่หายช้าจากการแข่งแหลมทองเลยเล่นไม่ได้เท่าที่ควร”

ส่วนโค้ชชอกกนกก็กล่าวว่า “วันนั้นท่านพ่อ ไม่ได้มาดูแลเองครับ เพราะมีงานมาก แต่ก็ส่งทหารมาช่วย ท่าน

คงคลใจให้ “จันดร้า” แบ็คขวาเตะเข้าประตูตัวเอง เราเลยชนะได้

และในรอบที่ไทยลงสนามกับเกาหลี ภายหลังจากชัยชนะของไทยที่ถล่มเกาหลี แชมป์กึ่งศตวรรษ สมัยลงได้แบบหักปากกา ๓ นักวิจารณ์ประวิทย์กล่าวว่า “เป็นยังไงครับไม่เชื่อกต้องเชอละครับคราวนี้ ผมดีใจที่สุดในโลกเลย ใครจะคิดว่าผมมมมายังไงก็ช่าง ผมว่าท่านพ่อต้องเสด็จมาช่วยเราแน่ๆ เลย ถ้าท่านเสด็จมาช่วยเราทหนักัด ทีมไทยคงได้ครองถ้วยกึ่งศตวรรษเป็นครั้งแรกและคงเป็นดับเบิลแชมป์ด้วย” ผลการแข่งขันในรอบนั้นทำให้เซชนพนันเหงอหยดในฤดูหนาวได้ แบบไฟไหม้ตำเพ็งที่เคย

แต่แล้วทีมไทยก็ต้องพ่ายแพ้เสียทีให้แก่ทีมสิงคโปร์ไป ๑ ประตูต่อ ๐ ในการแข่งครั้งต่อมา ทำให้ตกรอบอดเข้าชิงถ้วยกึ่งศตวรรษสองโค้ชของไทยมิได้เอ่ยถึงท่านพ่ออีกเลย หรืออาจจะเป็นเพราะรู้ว่าการจรรยาของเมืองไทยไม่ดี รลรามันดีด ท่านพ่อ อาจจะไปช่วยไม่ทันก็เห็นจะเป็นไปได้ ๓

ความประทับใจในกัลกัตตา

ถนนช่วงแรกของเมืองกัลกัตตา เมื่อเราขับรถจากท่าอากาศยานดัมดีม เข้ามาถึง ทำให้เราเกิดความรู้สึกที่ตรงข้ามกับที่เคยคาดไว้ก่อน ถนนได้รับการซ่อมแซมเป็นอย่างดี ขอบถนนปูด้วยหญ้าสีเขียวขจี บนทางวิถีกุดสะอาด และไม่ก่อกองผู้คนเท่าใดนัก ที่น่าสังเกตที่สุดก็คือ เราไม่เห็นภาพขอทานแม้แต่คนเดียว เห็นได้ชัดว่า รัฐบาลพยายามที่จะให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมีภาพพจน์ที่ดีต่อเมืองใหญ่ที่สุดของอินเดีย และดูเหมือนรัฐบาลก็ประสบความสำเร็จในการ "ทำความสะอาด" สิ่งต่างๆ ด้วย

เมื่อเราเดินทางเข้ามาใกล้ใจกลางเมือง ผู้คนมีมากขึ้น ถนนสายสำคัญๆ แออัดไปด้วยรถราง, รถเมล์, รถบรรทุก, รถยนต์ และรถลากด้วยกำลังคน ที่แล่นขวิดไขว่อยู่ บนทางวิถีกั้นกัน จะเห็นคนทุกชั้น เดินเบียดเสียดกันแน่น

กัลกัตตาเป็นคล้ายโลกจำลองของประเทศอินเดียทั้งประเทศที่สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาอันสูงสุด และความเต็มใทรมอย่างถึงที่สุดของประเทศ เมืองนี้ตั้งอยู่ในรัฐเบงกอลตะวันตก ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางของอินเดียทางด้านศิลปะและปรัชญา กัลกัตตาเป็นที่ตั้งของโรงภาพยนตร์จำนวนมากมาย, ห้องแสดงภาพ, ร้านขายหนังสือ, และสถาบันทางวัฒนธรรมอื่นๆ เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติที่เพิ่งจัดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ก็น่าสนใจเห็นถึงการให้ความสนใจด้านกิจกรรม จตุรัส ๔๔

ภาพยนตร์ ชาวเบงกอลเองมีความภูมิใจที่ศิลปินที่มีชื่อเสียงหลายคนมีเชื้อชาติเดียวกับตน เช่น สัตยاجิต เรย์ ผู้กำกับภาพยนตร์ชงเบนทรูจิกกันทั่วโลก

แต่กัลกัตตายังเป็นศูนย์รวมของโลกอีกด้านหนึ่งด้วย เราจะเห็นขอทานสวมเสื้อผ้าขาดกระรุ่งกระรุ่ง นั่งขอทานอยู่หน้าโรงภาพยนตร์ที่โอ้อ่าใหญ่โต หรือกัตตาคารหรูหรา ขณะที่ผาสำหรับราคาแพงล้วนร่างกายของคนอกพวกหนึ่งปลิวว่อนอยู่เหนือศีรษะของพวกเขา ขอทานเหล่านี้เฝ้าคอยเหรียญเงิน ๒-๓ เหรียญ ที่จะช่วยชดอายุเขาไปอีกวัน มีคน ๘ ล้านคนอาศัยอยู่ในเมืองนี้ และแต่ละวัน ยังมีอีก ๒

ล้านคนที่เดินทางเข้ามาทำงาน ประมาณกันว่า ในจำนวนนี้ มีกว่า ๑ ล้านคนที่ยึดเอาถนนสายต่างๆ เป็นที่อยู่ของตน คนกลุ่มนี้รวมทั้งขอทาน, คนขายอาหาร, คนลากรถ, คนกวาดถนน และพวกที่ใช้แรงงานด้านอื่นๆ

ขณะที่เราเดินไปตามถนน จะมีเหตุการณ์ที่น่าสนใจเกิดอยู่ตามถนนให้เราดูมากมาย นับตั้งแต่การเกิดไปจนถึงการตาย ผู้หญิงชั้นกลางและชั้นสูงจะไม่ค่อยเห็นตามถนนมากนัก ในจำนวนผู้คนตามถนนที่เป็นชายพื้นคน อาจจะมองหากฎผู้หญิงเหล่านี้ได้สักคนหนึ่ง พวกเธอทั้งหลายจะซ่อนร่างอยู่ในบ้านที่สวยงามหรูหรา มากกว่าจะออกมาเดินตามถนน ผู้หญิงชั้นต่ำเอง ก็จะไม่ค่อยเห็นเดินไปมาตามถนนเช่นกัน พวกเธอก็จะอยู่กันแต่ในเพิงบนทางวิถึ ทำอาหารซึ่งไม่ค่อยจะมี หรือซักผ้าที่สภาพเหมือนผาขรวตามท่อน้ำ พวกผู้ชายก็จะออกไปทำงาน หรือออกเดินค้นหาเศษอาหาร

ขอทานตาบอด ๒ คนเดินจูงมือกัน มือข้างข้างต่างถือกระบี่ป้องกันตัวเอง เดินโซซัดโซเซไปตามถนน ส่งเสียงร้องไปตลอดทางว่า "อัลล้า"

อ้อหล่า” แข่งกับเสียงแผดเผา
แก้วหูของแตรรถยนต์ และขูดขาน
บนถนน ขอทานนับพันคนทยอยใน
กึกกั๊ตตา ส่วนใหญ่จัดได้ว่า เป็น
ขอทานอาชีพ พวกเขาออกหากินใน
ลักษณะจนเป็นนิสัยไปแล้ว นัก
เสียดสีบางคนกล่าวถากถางว่า
“พวกขอทานสามารถทำร้ายร่างกาย
ลูกของตนให้พิการเพื่อใช้เป็นเครื่อง
มือประกอบการหากินของตนได้”

ตามถนนสายสำคัญ ๆ มองดูมี
สีสันแพรวพราวไปด้วยผ้าไหมอัน
งดงาม และสินค้าหัตถกรรมของ
อินเดียที่แขวนอยู่ตามร้านรวงต่าง ๆ
ร้านขายลูกกวาดหลายร้านที่ตั้งอยู่
แถวๆ นั้น จะกองลูกกวาดสีต่างๆ
หลายๆ ชนิดที่ดูน่าชิมไว้ในร้าน แต่
หากไปตามถนนสายเล็กๆ นอกเหนือ
ไปจากนี้ เราจะเห็นภาพที่แตกต่าง
ไป จากหนามือเป็นหลังมอทีเดียว
สีสันในถนนเล็ก หรือในซอกซอย
เป็นสีเทาหม่น ตึกกรมต่างๆ
เหมือนไม้เคยมมีการทาสีใหม่เลย คง
แต่สมัยยังเป็นอาณานิคมอยู่ ทั้งผู้คน
ตามถนนนับพันๆ กีบผูกอาศัยอยู่ตาม
ถนน สวมเสื้อผ้าขาดรุ่งรัง สวม
คู่ไปแล้วก็กลมกลืนกับพนาทิว
โศก ทงฝงอกาและเหยยวทปนร้อน
เหนือเมองน ยิ่งช่วยเสริมคำพดท
กล่าวกันมาว่า ‘กั๊กกั๊ตตาเป็นเมองท
ใกล้จะตาย’ ให้นักแน่นยิ่งขึ้น

แต่กั๊กกั๊ตตายังคงยืนชงอยู่ได้
ด้วยความเชลลอของประชาชน ว่า
ทุกสงทเขาตองทนมานอยู่ในชีวิต
น เป็นสงทเกิดชนชวครราวเทานน
ในที่สุด พวกเขา ก็ไปถึงความสงบ
แห่งชีวิตได้ ดังข้อความในเสวต
อัสวารรา อปันนิตี ที่เขียนไว้ว่า
“เมื่อมนุษย์รู้จักพระเจ้า ชีวิตเขาจะ
เป็นอิสระ ความทุกข์ของเขาจะดับ
และไม่มีการเกิด และการตายอีก
ต่อไป”

ลอเรน เซอร์วิ

ผู้หญิงที่เชื่อมั่น ในตัวเองอย่างดีฉัน ใช้เช็คกระแสรายวัน ของ... ธนาคารกรุงเทพ ดีะ!

ถึงแม้ว่าการพกเงินสดจะสบายๆ แต่ไหน
แต่ถ้าต้องนำติดตัวไปยังสถานที่ต่าง ๆ
ครั้งละมาก ๆ ดิฉันแน่ใจว่า
การใช้เช็คจะสะดวกและปลอดภัยมากกว่า
ดิฉันเปิดบัญชีกระแสรายวัน
ไว้ที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ค่ะ
จึงมีเช็คส่วนตัวไว้ใช้ส่งจ่ายแทนเงินสด
เปิดบัญชีง่ายมากค่ะ คุณมีเงินไปฝากประจำ
เพียง 5,000 บาทพอ
หลังจากนั้นคุณจะมีฝากเงินไว้
อีกมากขึ้นแค่นี้ก็ได้ออกเช็คตามใจชอบ
แล้วคุณก็จะเขียนเช็คส่งจ่ายเงิน
จากธนาคารได้ตามสบายตราบได้ทีคุณ
ยังมีเงินอยู่ในบัญชี สะดวก ปลอดภัย
แล้วก็ทันสมัยด้วยค่ะ

โปรดติดต่อขอทราบระเบียบการ
และเปิดบัญชีกระแสรายวันได้ที่
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
ทุกแห่งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด
เพื่อนคู่คิด - มิตรคู่บ้าน

เกาะเสม็ดเป็นเกาะทางมและ
สงบจริงๆ นะคุณ ผมว่างามที่สุด
เกาะหนึ่งในเมืองเรานะ ถึงจะไม่มีข้อ
โค้งดั่งขนาดเกาะสมุยก็จริง แต่ก็เป็น
ที่รักนลิบๆ ว่าเป็นเกาะที่น่าเที่ยว ชง
ใครบังเอิญได้ไปเห็นเขาแล้วก็ตอง
คิดใจ เพราะหาดที่นั่นขาวผ่องเหมือน
แป้ง ละเอียดเสียจนถ้าเราหยิบขึ้นมา
โปรย มันจะร่วงพรูๆ เหมือนนา หาก
มลมพัดหน่อยๆ มันก็ปลิวไป ไม่ตก
พื้น เวลาเดินด้วยเท้าเปล่า เราจะรู้
สึกตัวเบาเหมือนยวบยบนสังข์นุ่มนวลที่
สุด พร้อมกับเสียงเอียดๆ ทุกครั้ง
ที่เท้าก้าวไป

หาดนขาแค้นไหน ที่โค้งไปไกล
ลิบ จากปลายแหลมทมิบกอนหินเท
ลาดลงไปในทะเล โอบอ้อมเลียบ
แนวป่าไปจรดปลายแหลมทางทิศตะ
วันตก สีขาวของหาดก็ผ่องอยู่ระ
หว่างสีครามของทะเลกับสีเขียวของ
แนวป่า

เวลาน้ำทะเลลง หาดนกกวาง
ออกไป คล้ายๆ ผาสขาวทมิบนอย
ยาวเหยียดแล้วก็ค่อยๆ กลอดอก ตอน
นั้นแหละหาดทรายแค้นก็จะเรียบ
สนิทและแน่น มีสีเทาอ่อนๆ เพราะ
ยังอมน้ำอยู่ ไม่มีแผ่นดินตรงไหน
ของประเทศสน จะราบเรียบขนาดนั้น
ใครไปเดินแม่เพียงนิดเดียว รับรอง
ได้ว่าเมือกลับมาบ้าน ความสุขนั้นก็
เหมือนมันจะติดเตามา และก็ยัง
ได้ชื่นเสียงเอียดๆ ตอนเรายาไปบน
ทรายอ่อนๆ ขาวผ่องแว้วอยู่

หาดทรายหลังเกาะน น่าจะเป็น
ตรงที่สุนทรภู่กว่ข้างฝั่งซ้ายเป็นฉาก
ให้นางเงือกอาศัย ก็เมืองแกลงของ
สุนทรภู่ก็ยังแลเห็นได้จากเกาะนั้น
คนเขาก็ยังเรียกเกาะนั้นว่าเกาะเสม็ด

เพราะตมเสม็ดตมมาก มันเป็นตมไม่
ทมเสนหัทเดียว เพราะว่าเปลือก
นุ่มๆ ของมันล่อนได้ ถูกไฟอ่อนๆ
กลุก จึงเป็นเชื้อไฟอย่างวิเศษ ชาว
เกาะก็มาลอกเอาไป โใบของมันโปร่ง
บาง ลำต้นขาวจืดสว่าง เป็นต้น
ไม้ประดับเกาะใหม่เสนหัท มองจาก
ฝั่งบ้านเพซงเป็นท่าลงเรือเลยจาก
เมืองระยองสักกิโลเมตรเศษๆ เราจะ
ไม่เห็นรายละเอียดดั่งที่วานหรือ

บ้านเพนก็แปลกตรงทมิบกอน
ทะเลน สะพานไม้ยาวเหยียดมาก
มายื่นออกไปในทะเล มีเรือหาปลา
ทาสสวยๆ จอดใกล้ๆ ส่วนเรือเล็กๆ
พวกเรือตักก็ผูกกับสะพาน โคลง
ลำไปตามแรงคลื่นที่ทยอยเข้ามา
เป็นระลอกๆ ปลาหมึกแบนๆ แฉวน
อยู่เต็มทุ่ทุกแห่งรอบตัวคุณเลยเชียว
รสหอมหวาน ไม่มีใครสู้ หนีปลาทมิบก
รสเข้ยม ทำจากปลาแท้ๆ ขนมาจาก
ทะเลสดๆ ไม่ใช่ทำจากกระดุกควาย
ตมน้ำเกลือใส่แล้วเติมอะมิโนะโมะ
ไตะ อย่างที่ขายอยู่ทั่วประเทศ

ตรงสะพานยื่นห่างฝั่งออกไป
อย่างนั้น มันจะไปทางเกาะเสม็ด เห็น
อยู่ไม่ไกล ทะมันทนขนมาจากทะเล
มียอดหยักๆ ตามแบบภูเขาทมิบก คุณ
ตามผมทันทีหรือเปล่า

คราวนี้ ถ้าเราจะลงเรือ หากไม่
เช่าทางดำ ก็เพียงคนละ ๕ บาทเท่า
นั้นลยยฝั่งคลัน ที่แรกอาจจะทราย
ตมๆ ยังพอแลเห็นฝูงปลากปลาเป็น
ล้านๆ เห็นเงาของปลานตมไปตอง
พันทรายที่เบนนเนนเหมือนลูกคลัน
เดี่ยวลคเดี่ยวตม ห่างฝั่งออกไปทก
ทแล้ว นาก็ค่อยๆ ลกและใสดั่งแก้ว
สีเขียว

เพราะว่าเป็นช่องเขาระหว่าง
เกาะสูงกับเขาตมหนึ่งจากฝั่งที่แหลม
ออกมาหาทะเลเหมือนพยายามจะยื่น
เท้ออกไปถึงกัน ลมตรงนังแรง
บางคราวทำให้เกิดคลื่นลูกโต ทะเล
เป็นร่องเหมือนกับลำคลองน้ำไม่ถ้วน
ซงฝั่งของลูกคลื่นอาจจะสูงกว่าลำเรือ
ก็ได้ แล้วคุณก็จะสนุกไม่มอะไรเท่า
เมือตกภูบลงไปในร่องคลื่นแล้วกลับ
โยนตัวขึ้นมาลอยเหมือนกับอยู่ในเปล
ใหญ่ บางจั้งหะคลื่นหม่าปะทะตม
เขาทางหัวเรือนาก็กระจายสาดข้ามหัว
เราไปตกลังท้ายเรือได้

วันไหนทะเลไม่ สนุกด้วยก็จะ
ราบเรียบหมดรส ทำให้เราตอง
เหลียวหลังมามดู ฝั่งบ้านเพ หมู่บ้าน
ตรงตมสะพานดำตมตมเป็นสนาตาล
เป็นทิวๆ เกือบตมตมทมิบก ทางขวามือ
ถัดไปไม่ไกลนัก สวนสนเบนนสีเขียว
เข้ม เป็นทชงคนชอบไปค่างแรม
ตามชายหาดที่โบสนวิ่งลงมาปูราว
กับพรม

เรือวงเข้าใกล้เกาะ ลมอ่อนลง
คลื่นกลบสงบ เราจะเห็นอ่าวแรกมี
บ้านชาวเกาะอยู่ห่างๆ กัน จากนั้นก็
ถึงอ่าวเล็ก ซงซ้ายเป็นท่าขน มีราน
กาแพ้อยๆ พรอมทจะรับทำอาหาร
ให้ เรือเทียบสะพานไม้ คุณอาจจะ
ชอบตมบนเสานสนสะพานก็ได้ พวก
ผู้ชายอาจจะล้งเลหน้อยๆ ทจะขนมม
มาช่วยผู้หญิงให้บนขน เพราะนึก
ไปว่าเป็นยุคที่ผู้หญิงเขาอยากปลด
แอก ก็เรือช่วยตัวเองได้ ไม่ต้อง
การมอของผู้ชายขนมมา เอ ผมฟัง
เกินพอได้ไปหรือเปล่า

เอาละ ขนจากเรือคุณลัดตัดบัว

ไปตามทางที่เดินกันจนเกลี้ยงออกไป
ทางฟากทะเลใหญ่กันเลขเซว คุรี
เดยว แล้วคุณก็จะตะลึงตรงนั่งด้วย
ภาพของหาดใหญ่ที่ผมเกร็นไปแล้ว
เมื่อเรมต้น กราวหน่งผมถึงกับก
ตะโกนโยนเสื้อผาทง วังร่องไวววย
ออกไปข้างหน้า มันสวยอะไรเช่น
นั้น

ทมมหน่มคนหน่งเหมือนกันที่
หลังรูกหาดทรายแก้วแห่งนั้น ถึงกับ
ทมมหวาทยาลัยเสยกลางคั้น ไปพำ
นักพักทงอยู่หลายบแล้ว แทบทุกครั้ง
ผมเคยเห็นเขา ผมยว หนวดเครา
ไม้ตัด แต่งกายด้วยเสื้อผ่าคลุมๆ ไม่
ผัดกับจขสออกมาเดินไปตามชายหาด
วันทมลมพัดจากทะเล ทำให้ผมยวๆ
และหนวดเคราของเขาปลิวไสวไป
ทางฝั่งทเป็นแนวป่า เสื้อผ่าด้านท
ติดทะเลแนบตัว ในขณะที่อกด้านหน่ง
สะบัดพริบพริบ ชายผ่าและเส้นผม
ปลิวขไปทางเดียวกัน

คุณอาจจะแอบรู้ว่าเกาะนมหาด
อื่นๆที่สวย บางทีจะสวยยิ่งเสยกว่า
หาดใหญ่ที่ใครๆมาลง ซ่อนอยู่อก
หลายหาด ตรงทซึ่งไม่มีคนเคยไป
เพราะไกลต้องบ้ายบนโขดเขาเป็น
วันๆ นอกเสยจากคนชงนานๆครั้ง
จะนั่งเรือแล่นไปรอบเกาะ พอจะได้
เห็นหาดเป็นแนวขวๆ แต่ไม่เคย
เข้าลง บางแห่งที่ไปยากแสนยาก
เหล่านมเปลือกหอยสวยๆ และใน
นากมประกาง์แตกงกรากบเป็นป่า
เป็นดงสัตว์ทงทงมดงดงมอยู่ในส
ทะเลทเหมือนกบทงทงทำ มีผเสื้อและ
นกบินไม่ผัดกับกลับดอกไม้ลอยไป
มาปรากฏตัวในรูปของปลา

บัดนี้คุณก็คงรอโอกาสนั้น กง
อกไม่ซาเท่าไรแล้วหลังจากวันที่ ๑๓

มกราคม ๑๕ สัปดาห์นั้น เป็นต้นไป
บริษัทผู้ทรงอิทธิพลจากบางกะปิเมือง
กรุง ได้ขอสัมปทานผูกขาดเกาะเพื่อ
ทำเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เพื่อ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าติด
ต่อกันจากนั้นเป็นเวลา ๓๐ ปี ถ้าชาว
เกาะไม่ร้องเรียนภายในวันดังกล่าว

ร้านอาหาร ตึกกรม โรงแรม
จะหลงใหลไปสุดทั้น ชายฝั่งบ้านเพ
จะครคร่ำไปด้วยผู้คนและขวยยาน
ทรบนักทงเที่ยวมาเป็นคณะๆ เรอ
หาปลาของชาวเกาะทักด่าจะมีราย
ได้จากกรับส่งนักทงเที่ยว กิ่ง
จะมารอในระยะแรกๆ แต่แล้วไม่
นานนักทงเที่ยวทมาเป็นคณะก็
พากันลงเรือของบริษัทอย่างดทจัด
เตรียมไว้ทเกาะ ชาวเกาะก็คงจะมี
รายได้เพิ่มขนจากการขายปลาหมึก
หรือให้เช่าเกาถอน ๒-๓ ตัว ใน
ขณะทนักทงเที่ยวพากันเดินเข้าไป
ยังร้านอาหารหรุหรากัดดาการ
लयานอันใหญ่โต ทิตินของคณจนท
ลงมะพร้าวไว้ หรือทำโรมันหรือฟช
อื่นๆเสยคนรวมกว่า ๒๗๐ กว่า ก็
จะค่อยๆเปลี่ยนมือไป เพราะถึง
อยู่มานานก็ไม่มีสิทธิเพราะเป็นทของ
รัฐ ทงๆทเสยภาษามาตลอด แต่บัด
นี้บริษัททงเที่ยวได้ทำเรื่องขอสัมป
ทานอย่างถูกต้องตามกฎหมายขงกว่า
จะเข้ามาขุดครอง

หาดทรายงามก็จะครคร่ำไป
ด้วยผู้คนในชุดอาบน้้า และเต็มไป
ด้วยร่มคันโตๆ และทะเลก็จะเต็มไปด้วย
ด้วยนักเล่นสกี เรอประมงเคยหาปลา
ที่ถูกขบออกไป หาดอันที่อยู่ลับๆ ก็
จะถูกเปลี่ยนแปลงสำหรับบริการแขก
พิเศษ ผู้รักจะพักผ่อนอย่างสงบ มี
โรงแรมเล็กๆทันสมัยให้พัก มีเรือ
พิเศษไปส่ง พักทแห่งใหม่กำลังจะ
เริ่มขนอกแห่งหน่งแล้ว จะไม่มี
สถานทอนั่งดงมแห่งไหนในประ
เทศนทจะถูกทะเลยไว้บ้างเซยหรือ

๑ รอนลมหนาวที่ชุมพวง

ตำบลช่องแมว อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา ได้ถูกกระพือโหมด้วยข่าวดี และการกล่าวอย่างคลุมเครือของเจ้าหน้าท่าอำเภอ และเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. ว่าในหมู่บ้านคอมมิวนิสต์ ทงนหลังจากที่เกิดกรณีประท้วง และขับไล่ผู้ใหญ่บ้านและกำนัน ๕-๖ คน เนื่องในมหกรรม “ผลาญเงิน” พัน ของรัฐบาลร้อยพ่อพันแม่ ชุดล่าสุด ตั้งแต่เดือนมิถุนายน สกก่อน

เวลาเที่ยงตะวันตรงหัวของวันที่ ๒๐ ธันวาคม ชาวบ้านโคกเพชร ต.ช่องแมว ต่างเกิดความรู้สึกตื้นตันเมื่อได้เห็นรถสองแถวขนาดใหญ่บรรทุกชายฉกรรจ์ในเครื่องแบบตำรวจสามสิบเจ็ดนาย แล่นเข้าหมู่บ้านนำขบวนโดย พ.ต.ต. ธวัชชัย ทองมสารวัตรสถานีตำรวจภูธร อำเภอชุมพวง สภาภาแพ่งของหมู่บ้าน หันหน้าเข้าหารอกัน คาดการณ์ไปต่างๆ นานา บางคนทันทันเหตุการณ์น้อยเพราะอ่านน.ส.พ. ส่วนกลาง ออกความเห็นอย่างมั่นใจว่า นคงจะเข้ามาจับนักศึกษาล้อม ตามที่รัฐมนตรีช่วยบุญเลิศ ให้ข่าวแก่หนังสือพิมพ์ พอรลจอดที่ศูนย์กลางของหมู่บ้าน ผู้กองธวัชชัย และตำรวจใหญ่น้อย ก็กระจายกันลงจากรถอยู่ ฝั่งทะมัดทะแมง พลางได้ถามชาวบ้านว่า “นักศึกษายูทไหน” “พักนอนนอนหลับที่บ้านของใคร” ฯลฯ

หลังจากที่แสดงความมองอาจในการให้ความสนใจนักศึกษา ขบวนตำรวจได้แยกออกเป็นสองสาย จตุรัส ๔๔

ขบวนหนึ่งนำโดยจำเริญ และตำรวจชั้นพลตำรวจเอกสามนาย ตรงไปที่บ้านนายเหลอ บุญทา อีกขบวนหนึ่งนำโดยตัวผู้กองเองและตำรวจที่เหลือ ตรงไปที่บ้านนายหลิน รวดเร็ว ผู้ใหญ่บ้านโคกเพชร และแล้วก็มีการเตรียมงานปรารคมกลางวัน ใกล้เคียงตัวในหมู่บ้านตกลงหาหม่อมมวินิสต์อยู่ถูกฆ่าสังเวเป็นอาหารกลางวัน มอนน

ตำรวจสันนายเข้าค้นบ้านนายเหลอ ชายชราอายุประมาณหกสิบปีเศษ ช่วงตีเหล็กมอดของหมู่บ้าน แต่ไม่พบอะไรที่ผิดปกติหมาย จึงทำการตรวจค้นทั่วบริเวณบ้าน และเข้าค้นบ้านนายเหรียญ ลูกชายนายเหลอ ซึ่งอยู่หลังติดๆกัน ตลอดการตรวจค้น กงพบแต่เครื่องมอดเหล็ก และนกบินแก่ๆๆขนสนิม ๓ อัน ซึ่งนายเหลอชแวงว่า เป็นของชาวบ้านที่ได้นำปมาขอใช้เครื่องมอดตกแต่งซ่อมแซมบน ก่อนหน้าไปจดทะเบียนคราวที่บ้านเมืองอนุญาตให้นำปืนเดือนไปขึ้นทะเบียนได้

คุณจำจึงกลับไปรายงานผู้กองธวัชชัยซึ่งคอยอยู่ที่บ้านผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ระดับตงสองปรึกษาหารือกันอย่างเคร่งเครียด ท่ามกลางเสียงสรวลเสเฮฮาของความเอร็ดร่อยจากรสชาดของต้มไก่และสุรา ชาวบ้านใกล้ๆ ได้ยินเสียงลอยมาตามลมว่า “ต้องจับให้ได้ มาทางที่ต้องได้อะไรกลับไป”

ภูมิหลัง

หลังจากที่เกิดเรื่องใหญ่ในอำเภอชุมพวง ดังที่จตุรัสเคยบรรยายไว้ในฉบับที่ ๑๒ แล้วในเดือนตุลาคม ๒๕๑๘ มีนักศึกษา ๖ คนจากศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย เดินทางมาที่หมู่บ้านแถบนี้ ตามโครงการ

“สำรวจปัญหาชาวนาชาวไร่” ของศูนย์ฯ นักศึกษาหนึ่งเบียดเผยถึงผลงานที่ทำได้แล้วว่า นอกเหนือจากการสำรวจปัญหาแล้ว นักศึกษายังได้ร่วมสร้างฝายกั้นน้ำในหมู่บ้านถางที่เพื่อปลูกสร้างโรงเรียน ให้คำแนะนำด้านสุขภาพอนามัย และสร้างห้องสมุดประจำหมู่บ้านชน

นักศึกษานามน้อยผู้หนึ่งกล่าวต่อไปว่า พวกเขาซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาชายสี่คน หญิงสองคน ได้อาศัยพักที่บ้านของชาวบ้าน และช่วยชาวบ้านทำงาน ระยะเวลาหนึ่งพวกเขา มักได้รับคำถามว่า “เป็นนักศึกษาปลอมหรือเปล่า” หลังจากที่มีข่าวจากรัฐมนตรีช่วยบุญเลิศว่าจะจับนักศึกษาล้อม

ชาวบ้านที่ให้ที่พักแก่พวกเขาก็พลอยถูกเพ่งเล็งจากเจ้าหน้าที่อำเภอไปด้วย โดยกล่าวหาว่า “ให้ความร่วมมือกับนักปลกระดม” และเจ้าหน้าที่อำเภอก็เที่ยวกระซิบบกับชาวบ้านว่า “นักศึกษาเป็นพวกคอมมิวนิสต์ที่เขามาปลกระดม”

ในสายตาของนักศึกษากล่าวถึงนายเหรียญ กับนายเหลอ บุญทา สองลูกพ่อ ผู้ให้ที่พักแก่พวกเขาในระยะแรกที่เขาอยู่ในหมู่บ้านว่า “พี่เหรียญเป็นคนหมม อายุสัก ๒๑-๒๕ เขาใจนักศึกษาคิด และเต็มใจให้ความช่วยเหลือ นละมั่งครับที่ทำให้เขาถูกเพ่งเล็งจากทางอำเภอ และถูกกลั่นแกล้ง” นักศึกษานามน้อยพูดด้วยรอยยิ้มอย่างละเหย

จตุรัส ได้รับการบอกเล่าจากชาวบ้านนอกหลายคนที่ เมื่อประมาณสองเดือนที่ผ่านมา นายอำเภอกับเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. ได้มาทำการประชุมชาวบ้าน พุดถึงโครงการทำหมู่บ้านให้เป็นหมู่บ้านอาสาพัฒนา ซึ่งจะมีการ

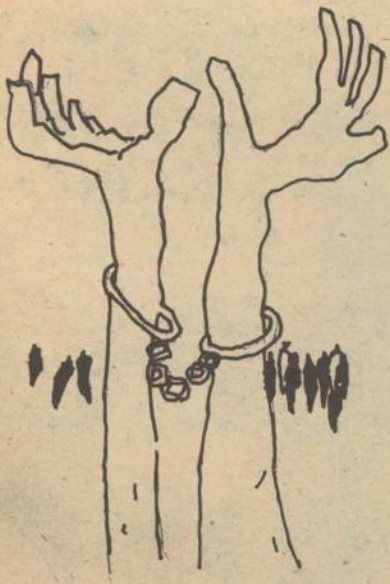
จัดตั้ง อ.ส. และชุดคุ้มครองหมู่บ้าน นายอำเภอจะได้พูดคุยด้วย จะเล่นงานนักศึกษาที่เข้ามาปลุกระดม

แต่เมื่อให้โหวตแสดงความต้องการชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่เอาด้วย โครงการหมู่บ้านอาสาพัฒนา จึงเป็นหมันไป "นี่ทำให้เขาโกรธพวกนักศึกษา มากขึ้น และพาลพาโหลมาถึงชาวบ้าน ที่เคยช่วยเหลือนักศึกษา อย่างนายเหลือและนายเหรียญด้วย" ชาวบ้านผู้หนึ่งกล่าว

กลับมาสู่เหตุการณ์

หลังจากอนุมัติสำราญจากอาหามรากลางวันที่บ้านผู้ใหญ่แล้ว ผู้กองรัชชชัย ก็ได้นำกำลังตำรวจทั้งหมด ยอนไปที่บ้านนายเหลือและนายเหรียญอีกครั้งหนึ่ง และทำการตรวจค้นใหม่อย่างละเอียดลออ จนกระทั่งสวนแดงเนื้อที่ประมาณไร่เศษของชาวบ้านแถบนั้น พลอยแหลกราวไปด้วย

จากการตรวจค้นครั้งที่สอง เจ้าหน้าที่ตำรวจพบ กัญชาแห้งสองแท่ง กับบ่วงดำหรั่งสิบห้วงบอง ที่บ่าละ

เมาะห่างไกลจากตัวบ้านนายเหลือหลายร้อยเมตร

ที่โรงคเหล็ก สายต้อันแหลมคมของผู้กองรัชชชัย กราดไปพบคนบนเก้าอี้ตัวๆ คนสนิมสามอันนั้น จึงส่งให้ลูกน้องหิ้วบ่อออกมา และนำเอาเครื่องมือตเหล็กบรรดามของพ่อเต่าเหลือมากรอรวมกันไว้ จากนั้นได้เรียกตัวนายเหรียญ ซึ่งยืนดูเหตุการณ์อยู่อย่างงงง เขาไปถามว่า

"ได้ข่าวว่าสามแปดอยู่กระบอกหนึ่งไม่ใช่หรือ"

"ครับ" นายเหรียญรับคำเสี่ยงสั้นๆ

"เอามาด้วยกันหน่อยสิ"

"จัดทะเลบนแล้วครับ" นายเหรียญตอบโดยไม่รอให้ถาม

"เออ...เอามาด้วยกัน"

นายเหรียญถนลานขนบ้าน นำเอาปืนสั้นแบบไทยทำ ขนาดจุดสามแปด พร้อมทั้งใบรับจัดทะเลบนอาวูรบน ของทางราชการ ออกที่อำเภอชุมพวง มาแสดงด้วย ผู้กองรับเอาทั้งปืนและเอกสาร ไปพิจารณาบันทึกชื่อของนายเหรียญอยู่ครู่หนึ่ง ก็บอกไว้ว่า

"ยังไม่ได้อัฒมาเลขนี้หัว..."

"ต้องเข้าไปแจ้งรำนบนในเมืองตครับ ผมยังไม่มเวลา" นายเหรียญชี้แจง

"ปลัดบอกว่า อีกหลายวัน จึงให้บ้านนตตัฒมาเลขแล้ว กับใบเล็กๆ นั้น ไปรับป. ๕ ... ก็คิดว่า จะไปตเร็วๆ นแหละครับ"

ผู้กองพิมพ์พำหมบๆ หมบๆ ไม่พูดอะไรออกมาให้ได้ยิน ครู่หนึ่งก็เก็บใบรับจัดทะเลบนของนายเหรียญใส่กระเป่า ขนบนกระบอกนั้นให้ลูกน้อง แล้วก็เชิญนายเหรียญให้ไปถ่ายรูปกับกองเครื่องมือตเหล็ก และนกับขนสนิม นายเหรียญคงเดาไม่ออกว่าผู้กองท่านจะมาไม่ไหน จึงปฏิเสธไปเห่นชมๆ ว่า

"ไม่ถ่ายละครับ"
"เออ..."
ผู้กองต้อต้อยพิกใหญ่ นายเหรียญก็ยังไมยอมอยู่ดี จนผู้กองจะเกิดโทสะคำรามออกมาว่า

"ขัดขืนหรือ ไม่กลัวข้อมหรือ" "เดี๋ยวข้อมนะ..."

ปลอบกแล้ว ขู่ก็แล้ว นายเหรียญก็ยังยืนหยัด ไมยอมถ่าขอยทำเดี๋ยว

จนในที่สุดผู้กองได้แต่นำตัวสองพ่อลูก พร้อมเครื่องมือตเหล็กบนกับเก้าอี้สนิม บนสามแปด กัญชาและบ่วงกัญชา ตีรถกลับไปด้วย

เวลาโพล้เพล้ ตะวันชิงพลบ แสนยานภาพของตำรวจอ้นประกอบด้วย ตำรวจทองที่ตำรวจ น.ป.พ. พร้อมอาวูรบน เอ็ม. ๑๖ ระเบิดมือ จึงเคลื่อนคล้อยออกจากหมู่บ้าน โศกเพชร ต. ซ่องแมว อ. ชุมพวง พร้อมด้วยเสียงถอนหายใจอย่างโล่งอกของชาวบ้าน ยกเว้นครอบครัวของนายเหลือและนายเหรียญ ซึ่งเกิดความวิตกกังวลคิดขมมาอย่างช่วยไม่ได้

นายเหลือและนายเหรียญ บุญทา ถูกขังอยู่ที่สถานตำรวจอ้ออำเภอชุมพวง ๑ วัน จึงถูกนำตัวมาขนศาลที่จังหวัดนครราชสีมา นายเหลือโดนขอกกล่าวห้ามกัญชาไว้ในครอบครอบได้รับสารภาพ จึงถูกลงโทษปรับแล้วปล่อยตัวไป

ส่วนนายเหรียญผู้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งข้อหา "มอวูรบน และกระสุนบน ไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต" และเนื่องจากพนักงานสอบสวน ยังทำสำนวนไม่เสร็จ จึงขอประทานอนุญาตจากศาลฝากขังต่อ ๑๒ วัน

นายเหรียญ ขณะนั้นถูกจำขังอยู่ที่เรือนจำจังหวัดนครราชสีมา ท่ามกลางอากาศเย็นเฉียบของต้นปีใหม่ อุณหภูมิเมื่อก่อนรุ่งอรันได้ ๖.๕ องศาเซลเซียส

๓๐ ปีแห่งการปฏิวัติลาว และรายงานการเมือง โดย ไกรสร พรหมวิหาร

ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ ๕ บาท

หนังสือเล่มนี้มีส่วน ส่วนแรกเป็นบรรยายสรุปประวัติศาสตร์ลาวในช่วงระยะ ๓๐ ปีที่ผ่านมา รวมทั้งวิเคราะห์ว่าทำไมกำลังฝ่ายก้าวหน้าจึงได้รับชัยชนะอย่างใหญ่โตนั้น จัดทำโดย คณะโฆษณาวงศ์วัฒนธรรมแนวลาวยุคใหม่ ส่วนที่สองเป็นรายงานของ ไกรสร พรหมวิหาร ต่อหน้าคณะประธานกองประชุมใหญ่ผู้แทนประชาชนทั่วประเทศและบรรดาผู้แทนทั้งหลาย

ประเด็นร่วมอย่างหนึ่งของรายงานทั้งสองฉบับคือ ต่างสรุปลักษณะเด่นทางประวัติศาสตร์ของลาวออกมาว่า ลาวเป็นชาติที่อาภัพด้วยถูกข่มเหงจากประเทศอื่นมาตลอด ทั้งการกดขี่ทางชนชั้นที่มีอยู่ในสมัยศักดินาก็หนักหนาไม่น้อย แต่ประชาชนชาวลาวยกย่องไม่กลับต่อสู้เรื่อยมา ไม่ว่าจะเป็นการพยายามปลดปล่อยตนเองจากอำนาจส่วนกลาง หรือในระดับสูงกว่าคือรวมกำลังกันต่อสู้เพื่อเอกราชของชาติตัว

แรกที่สุดของช่วงประวัติศาสตร์ ๓๐ ปีหลัง จำเดิมแต่การรุกรานของฝรั่งเศส การสถาปนาวงศ์โพนบูลย์ของญูปัน กระทั่งถึงการกลับมาของฝรั่งเศสเป็นครั้งที่สอง และการเข้าแทรกแซงของสหรัฐอเมริกา ควบคุม

ไปกับการจัดตั้งคณะพรรคแกนนำของพรรคคอมมิวนิสต์อินโดจีนตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๓๔ การจัดตั้งแนวลาวยุคใหม่ในปี ๑๙๕๐ และการก่อตั้งพรรคประชาชนลาวในปี ๑๙๕๔

(ปัจจุบันเรียกว่า พรรคปฏิวัติประชาชนลาว) ประชาชนลาวได้ต่อสู้เพื่อสันติภาพ เป็นกลาง เอกอภราชประชาธิปไตย เอกภาพ และวัฒนาถาวรอย่างไม่มีข้อหวาดหวั่นต่อสิ่งใดทั้งสิ้น มาสิ้นสุดสงครามครั้งแรกเมื่อมีการลงนามในสัญญาเวียงจันทน์ตอนปลายปี ๑๙๕๖

แต่การตกลงสันติภาพครั้งนั้นเป็นเพียงแผนของลาวฝ่ายขวาซึ่งอเมริกาหนุนหลัง ดำเนินกลยุทธ์ทางการเมือง “หลอกเสือออกจากถ้ำ” หวังจะบดขยี้กำลังฝ่ายซ้ายเช่นเดียวกันกับแผนการทางการเมืองอื่นๆ ในระยะหลังฝ่ายขวาก็จะฉวยโอกาสอ้างเอกราชและการเจรจาเป็นเครื่องหน่วงเหนี่ยวตาจนของตนไว้ทุกครั้ง และเพื่อหวังผลทางโฆษณาชวนเชื่อในวงการเมืองระดับระหว่างประเทศอย่างตราบกันั้นว่า “ผ่อนคลายเป็นการปรับปรุงกำลัง”

ประเด็นที่สองรายงานทั้งสองฉบับต่างเน้นการต่อสู้ด้วยสงครามประชาชนเป็นสำคัญ และให้ความสำคัญกับชาวไร่ชาวนาในชนบทอย่างที่สุดในฐานะเป็นกำลังพื้นฐานของการต่อสู้ เหตุผลที่เขาใจได้ไม่

ยากนัก ด้วยระบบเศรษฐกิจหลักของลาวยังเป็นแบบเกษตรกรรม การอุตสาหกรรมมีอยู่บ้างอย่างมากก็เป็นอุตสาหกรรมขนต้นชนิดแปรรูปมาจากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่จำนวนกรรมกรจึงมีอยู่น้อย เมื่อสังคมลาวยังมิได้พัฒนาไปสู่ระบบทุนนิยมเพราะประเทศจักรวรรดินิยมเข้ามาแทรกแซงครอบงำเสียก่อน สถาบันทางการเมืองจึงเป็นบางอย่าง สำหรับระบบการเมืองแบบพลเรือนจึงไม่ได้รับการพัฒนาให้ทัดเทียมกับระบบข้าราชการและทหารที่ถูกเร่งเสริมสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ของนักลงทุนจากต่างประเทศนั่นเองทำให้ความหวังที่จะทำการ

เปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยสันติวิธี จึงเป็นไปได้ยาก ฉะนั้นพรรคปฏิวัติประชาชนลาวจึงประกาศแนวทางการต่อสู้ด้วยอาวุธ โดยอาศัยกองทัพและประชาชน ในรูปของการต่อสู้ทางด้านทหารประสานกับการต่อสู้ทางการเมือง

ตลอดระยะเวลาของการต่อสู้ กำลังฝ่ายก้าวหน้าของลาวปฏิบัติภารกิจต่อสู้กันมาด้วยความระมัดระวังและด้วยความยากลำบาก ในด้านแรก โดยเฉพาะหลังการลงนามในสนธิสัญญาเวียงจันทน์ปี ๒๕๑๖ ถึง ๒๕๑๘ เมื่อประชาชนลกชนยึดอำนาจการปกครอง และการลุกฮือของพวกเขาฝ่ายขวาเพื่อแยกตัวออกจากบรรดากำลังของฝ่ายขวา แล้วร่วมมือกับบรรดากำลังรักษาดินแดน แสดงให้เห็นว่าพรรคประชาชนปฏิวัติลาวสามารถจัดตั้งและโฆษณาในหมู่ประชาชนลาว จนได้รับการสนับสนุนท่วมท้นและสำเร็จด้วยดี ทั้งกติกัดในการหาแนวร่วมได้อย่างกว้างขวางมีประสิทธิภาพถึงกับได้กำลังจากฝ่ายขวาเองมาหนุนช่วยการปฏิวัติ ส่วนในประเด็นหลังนั้น ระหว่างการทำสงคราม กำลังฝ่ายก้าวหน้าก็ได้ทำการผลิต ต่อสู้ทางวัฒนธรรมและสังคมภายในเขตปลดปล่อยของตนด้วย เพื่อสนับสนุนการรบในแนวรบด้านนอกที่ยังไม่ได้รับชัยชนะเด็ดขาด

เป้าหมายของการปฏิวัตินั้นชัดเจนและมีพลังในการปลุกจิตสำนึกทางการเมืองประชาชนลาวเป็นอย่างมาก นั่นคือเพื่อชาติและประชาธิปไตย โดยเน้นเป้าหมายแรกเป็นเอก เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะวิสัยของลาวอย่างแท้จริง แต่การเรียนรูการไขว่คว้าที่ถูกต้องตนเองที่เป็นหลักประกันสำหรับชัยชนะในขั้นสุดท้าย

พรรคประชาชนปฏิวัติลาวได้มอบบทเรียนอันมีค่าซึ่งสำหรับการต่อสู้ของประชาชนในท่อน ๆ ว่า . . . “พรรคเราได้แสดงให้เห็นความเด็ดเดี่ยว แน่วแน่ที่สุดต่อทกกรณีของสภาพการณ์ พวกเราจึงเปิดการต่อสู้และรู้จักหยุดการต่อสู้ในแต่ระยะ หันทิศทางต่อสู้ในแต่ระยะ ด้วยวิธีการและในช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุด พวกเราได้รับรู้ในเวลาที่ทำเป็นต้องสู้รบ และพวกเราก็ดูเจรงใจในเวลาที่มีเงื่อนไขเพื่อเจรจา พวกเรารู้จักช่วงชิงเอาเวลาโอกาส และสร้างเวลาโอกาสเพื่อชิงเอาชัยชนะให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ . . .”

การรู้จักวิธีการที่เหมาะสมในเวลาและโอกาสที่เหมาะสมนั้นหมายรวมถึงการสัมพันธ์ร่วมรบบระหว่างประชาชนลาว ประชาชนเวียดนาม และประชาชนกัมพูชา รวมทั้งรู้จักหาแหล่งสนับสนุนจากบรรดาประเทศสังคมนิยมพี่น้อง ไม่ว่าสภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต สาธารณรัฐประชาชนจีน จากบรรดารัฐบาลทั่วโลก และประชาชนผู้ก้าวหน้าของอเมริกาด้วย ดังคำของไกรสร พรหมวิหาร

สิ่งที่ผู้นำและนักต่อสู้ชาวลาวยุติยานักยาคือ . . . “การวางแนวทาง นโยบาย และวิปปฏิวัติที่ถูกต้อง ประดิษฐ์สร้างและให้การศึกษอบรม ปลุกกระดม จัดตั้งและนำประชาชนต่อสู้ปฏิวัติตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับสุดยอด โคนล้มศัตรูลงทีละภาค ซึ่งเอาชัยชนะมาทีละก้าว แล้วก้าวเข้าชิงเอาชัยชนะขั้นสมบูรณ์ . . .”

อำนวยการพิมพ์ ปฏิพัทธ์

ธุรกิจเสียงเพลง: ทั้งส่งเข้าและส่งออก

ธุรกิจเสียงเพลงโดยเฉพาะพวกวงดนตรีเพลงสากลเป็นธุรกิจแขนงที่เฟื่องและฟูฟ้าในเมืองไทยมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้มีข่าวว่า ทางรัฐบาลจะสงวนอาชัพนไว้ให้แก่นักไทยโดยเฉพาะ ผู้สื่อข่าวพิเศษของจตุรัส จึงขอฟังความเห็นผู้อยู่ในวงการที่เกี่ยวข้องกับปัญหานักร้องไทยและนักร้องเทศต่าง ๆ ด้มีความเห็นมาหลายทัศนะ

“อย่าให้ผมพูดดีกว่าครับ เรื่องนักดนตรีไทย ไม่ใช่ผมไม่อย่างจ้าง ไม่อย่างช่วยเหลือนคนไทยด้วยกัน แต่มันเหลือนจริง ๆ ครับ คุณลองคิดดู เราเริ่มทำงานกันสองทุ่มครึ่ง นักดนตรีไทยเราเพิ่งเริ่มจะก้าวขนมายบนเสตท เมื่อเวลาสองทุ่มยสิบห้าเคล้าเคลิ้มมากับแฟน ๆ ด้วย กว่าจะส่งเสียแฟนได้ก็สองทุ่มสี่สิบ โหนจะต้องขึ้นเสียงเทียบสาย พอวงพร้อมมอิดตาร์เบสเกิดหัวน้ำขนมมาเดินไปเอนาเทเก๊าเตอร์ และแะส่งให้แฟนสักแควหน่ง พอดังต้นเล่นได้ประมาณเกือบสามทุ่มกว่าเกินเวลาไปตั้งครึ่งชั่วโมง พวกนักดนตรีต่างชาติเขาไม่เป็นอย่างนั้นเลยครับ พอดังเวลาเล่นเขาก็พร้อมที่จะเล่นได้ทันทีเลย ไม่ต้องมีการจ่าจ่าไซ้”

ผู้จัดการบารุของโรงแรมแห่งหนึ่งพูดกับผู้สื่อข่าวจตุรัสในห้องใต้ดินของโรงแรมนั้น ทออบอลไปด้วยบรรยากาศโรแมนติกของแสงสีคลอเคล้ากับเสียงดนตรีเบา ๆ ของนักคน

ตรชาวฟิลิปปินส์ซึ่งกำลังเล่นกันอยู่
อย่างมีความสุข

ผลออกมาจากโรงแรมแห่งนี้
เดินไปแถบพัฒนาพงศ์ ชุกตัวเข้าไป
อยู่ในเงามืดของโหล่มามหึงในบาร์
ชื่อเหมือนเหล่าชนิดหนึ่ง นักดนตรี
ที่เล่นได้ไม่เลวเลย เล่นกันอยู่สาม
คน หันไปดูหน้ากลองเข็นชวงไว้
ว่า P.T.O.

ส่วน ฟุ่มห้วง มือออร์แกนของ
วงแสดงความเห็นในฐานะนักดนตรี
ชาวไทย ถึงการต่อสู้ทางธุรกิจเสียง
เพลงกับ จตุรัส ว่า

“เรื่องต่างชาติเป็นปัญหาหนัก
ใจของเราเหมือนกันครับ เขาเข้ามา
ในเมืองไทย ได้ก็เพราะมีวีซ่า
หลายอย่างเหลือเกิน เช่นเข้ามาใน
ของนักธุรกิจด้านการค้าต่าง ๆ อย่าง
เช่นวง INTROVERT ที่เล่นอยู่ที่
ห้องทรีออปคาน่า และวง BLUE
STAR SISTERS ที่เล่นอยู่แอมบาส
ซาเดอร์ ก็อยู่ในไทยก็เพราะจดทะเบียน
เป็นนักร้องคนไทย อีกอย่างเจ้า
ของบาร์ชอบจ้างวงต่างชาติ เพราะ
จะมีคนนิยมเข้ามาเที่ยวเยอะ อันนี้
ต้องโทษแขกที่มาเที่ยว เพราะพวก
เจ้าของบาร์เขาทำเป็นธุรกิจกันครับ
ทางไหนทำเงินเข้าบาร์เขาได้มาก
เขาก็ต้องทำ ถ้าบาร์ไหนจ้างวงต่าง
ชาติเราไม่ไปเที่ยว ทางบาร์เขาก็อยู่
ไม่ได้ อีกอย่างเป็นที่นักดนตรีไทย
นั้นแหละครับ เราขาดความสำคัญใน
การเล่นดนตรีว่าเป็นอาชีพนั้นเป็นอย่าง
ไง พวกเราจะขยันขันแข็งกันมาก
ก็เฉพาะตอนทรวมวงกันได้ใหม่ ๆ
และยังไม่ได้เล่นที่ไหนเป็นหลักเท่า
นั้น พอได้เขาเล่นประจำที่ไหนแล้วก็
เริ่มเฉื่อยชาไม่ค่อยรับผิดชอบไม่ค่อย
ซ้อม ไม่ค่อยต่อเพลง ทำให้วงของ
เราด้อยกว่าต่างชาติ ทางเขาพยายาม

จตุรัส ๕๒

ส่วน ฟุ่มห้วง

ฝึกฝนตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิด
ความคล่องตัวกว่าและแตกฉานมาก
จนอยู่เสมอ”

กับผู้จัดการของบาร์อีกแห่งหนึ่ง
ที่ว่าจ้างนักดนตรีชาวฟิลิปปินส์คน
ให้มาบรรเลงเสียงเพลงปรนเปรอนัก
เที่ยวกลางคืนอยู่ เขากล่าวกับ จตุรัส

ดอน สอนระเบียบ

ว่า “โอ้ จะให้ผมจ้างได้อย่างไรเล่า
ครับวงของไทย แต่ก่อนผมเคยจ้าง
มาแล้ว เวลาเล่นไปก็สูบบุหรี่ไป ถึง
เวลาโซโล่ก็เห็นบหรี่ไว้ท่อกอถาวร
เวลาเลิกจ้างนะครับ ไปรื้อหลังบาร์
ขวดเหล้าเต็มไปหมด แกล้งไปก็จับ
เหล่าไปด้วย เวลาแขกน้อยก็เล่น
แบบคนหมดอาลัยตายอยาก แจก
มากน้อยก็อยู่กระฉับกระเฉงที่หนึ่ง
ไอ้ที่ร้ายที่สุด นักดนตรีบางคนจับ
มากไปถึงกับเคยอาเจียรรดหน้าแขก
ที่กำลังเดินรำกิม แล้วใครจะเข้ามา
เที่ยวเล่าครับ” ผู้จัดการบาร์แห่งนี้
พูดอย่างอ่อนใจถึงบทเรียนที่เคยพบ
ผ่าน

นักร้อง นักดนตรี ขวัญใจวัยรุ่น
คนที่กำลังมีชื่อเสียงและดังที่สุดใน
ขณะนี้ ดอน สอนระเบียบ แห่งวง
คำตัวแพง P.M. 5 ก็พูดถึงเรื่องกับ
จตุรัสว่า

“ถึงเวลาแล้วครับที่นักดนตรี
ไทยจะโชว์ฝีมือให้ต่างชาติได้รู้ว่า
เราก็มักมีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนกว่า
ต่างชาติเขาเลย วงดนตรีไทยมีเพลง
สากลซึ่งแต่งเองทั้งเนื้อร้องและทำ
นอง ช่างอัดแผ่นเสียงได้เอง และ
พวกเขายังสามารถไปเล่นหาเงินตาม
ต่างประเทศได้แล้วตั้งหลายวง เช่น
IMPOSSIBLE, BANGKOK 17,
4+1, E XOTIC เป็นต้น เพราะฉะนั้น
เมื่อก่อนคนต่างชาติมาเล่นในประ
เทศไทย มันเสมือนชาวขงเป็นสิน
ค้าออกของเราเองก็ไม่มีเหตุผลอะไร
ที่จะต้องไปซื้อขาวมาเป็นสินค้าเขา
อีก”

ก็เป็นข้อเปรียบเทียบที่น่าฟัง แต่
ความน่าฟังของการเปรียบเทียบจาก
ดอน ไม่ได้ประกันว่าเป็นเรื่องที่จะ
เป็นไปอย่างใดจริงตามข้อเปรียบเทียบ
เช่นนั้น ๆ

หนังสือใหม่

มันด์ไว้กับหัวใจ

นางเอก

ที่จริงหนังสือใหม่มีหลายเรื่อง แต่เนื่องจากไม่มีโอกาสไปดูได้ทุกเรื่อง จึงได้เลือกดู *มันด์ไว้กับหัวใจ* และ *นางเอก* ทั้งสองเรื่องได้สร้างความรู้สึกที่ผิดแปลกไปจากสิ่งที่คาดไว้

เป็ยก โปสเตอร์ ได้พยายามสร้าง *มันด์ไว้กับหัวใจ* ให้เป็นหนังสือวิจารณ์สังคม โดยเฉพาะในเรื่องชู้สาว โดยดึงพุทธศาสนามาเป็นทางแก้ไข ทัด (ภิญโญ) ต้องเข้าใจว่าการที่ ดินดา (อรัญญา) เป็นภรรยาที่นอกใจ เนื่องมาจากกรรมที่ตัวเองได้สร้างไว้ตั้งแต่เป็นนักเรียนอ้อยทอมอเมริกา เพราะในตอนนั้นทัดเป็นชู้กับเมียอาเสยเจ้าของโรงแรมที่ก่อกำ

แต่โดยเนื้อแท้ทัดเป็นคนดี ทัดจึงถูกชักจูงให้หันไปพึ่งพระ ศักยา พระธรรม จนกระทั่งดินดาเห็นว่าบ้านช่องเต็มไปด้วยพุทธานุภาพ และรูปพระพุทธรูปเจ้าจนเหมือนกับเบ็นวด และในที่สุดถึงแม้ว่าทัดจะเป็นคนที่มีเสน่ห์มากจนสาว ๆ รอบตัวพากันหลงไหลเสยหมด จนทัดสามารถยับยั้งความรู้สึกที่จะนอกใจภรรยาได้ และในที่สุด ทัดอดทนกับภรรยาจนผู้จัดการบริษัทค้าขายสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งร่ำรวยมาแต่อดีต และยังมีร่ำรวยอยู่ในปัจจุบัน ก็หย่าภรรยาเพื่อความเข้าใจกันทัด แล้วขจรรถเมล์ปรับรอกาศออกเดินทางไปอินเดียกับคณะคนร่ำรวยที่แสวงหาธรรม

โดยนัยว่าจะพบกับเมียเสยที่นั่น แต่บังเอิญเมียเสยกลายเป็นหม้ายเสยเสียแล้ว เพราะเสยเพิ่งตาย

นับได้ว่า *มันด์ไว้กับหัวใจ* เป็นหนังสือที่สร้างอย่างประณีต (ตรงตามคำโฆษณา) และใช้เครื่องมือที่น่าสนใจ โดยเฉพาะภาพวาดที่ติดตามฝ่าผนังห้องต่างๆ ของบุคคลต่างๆ ล้วนมีความหมายและความสำคัญในหนังสือ ส่วนผู้แสดงก็แสดงได้อย่างเหมาะสมตามบท

แต่ที่เขียนมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงการประวิงเวลาของการสรุปอย่างเสยคิดว่า รุสกว่าหนังสือของเป็ยก โปสเตอร์ เรื่องนี้เป็นหนังสือที่ไม่ดี ความดกอย่างต้องล้มเหลว เพราะเนื้อเรื่องซึ่งเหมือนกับนิทานที่เล่าให้เด็ก ๔ ขวบเชื่อว่า ทัด ได้ดีท้าวได้ชิวและให้เชื่อว่าพระพุทธรูปเป็นบรมโพธิสัตว์ที่ทัดจะช่วยให้คนเราพยายามสร้างกรรมดีไว้ และอดทนต่อความ

ทุกข์อันเกิดจากกรรมชั่วที่ได้สร้างไว้ในชาติก่อน ใครที่เชื่อในเรื่องนี้แล้ว เมื่อดู *มันด์ไว้กับหัวใจ* ก็คงจะสงสัยว่า "แล้วไง" ส่วนใครที่ไม่เชื่อก็คงจะไม่เชื่อต่อไป เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องแต่ง ไม่อาจถือได้ว่าเป็นข้อเท็จจริงที่จะ "พิสูจน์" กฎแห่งกรรม และยิ่งไปกว่านั้นคงจะหาว่าเป็ยก โปสเตอร์กำลังสร้างความรู้สึกที่ว่า เหตุที่คนประเภทที่ร่ำรวยนั้นเนื่องมาจากกรรมดี โดยไม่ต้องพิจารณาข้อได้เปรียบจากการเกิดมาในครอบครัวร่ำรวย หรือการเอารัดเอาเปรียบ หรือข้อได้เปรียบของระบบเศรษฐกิจสังคม

ความตั้งใจอันน่าสรรเสริญของเป็ยก โปสเตอร์ ในการพยายามดึงหนังสือให้เข้ามาสู่เรื่องปรัชญาชีวิตจึงล้มเหลวเนื่องจากการมองปัญหาอย่างตื้นเขินเกินไป และการสร้างตัวละครแบบบุคคลิกดัดวัน หรือเลววันเป็นแบบชาวกับด้ายยิ่งไปกว่านั้นเนื้อเรื่องค่อนข้างน่าเบื่อ หากผู้สร้างหนังสือมั่นใจว่าได้พบทางออกที่ดี น่าจะพยายามสร้างอารมณ์ หรือความประทับใจ

มันด์ไว้กับหัวใจ

ใจ เพื่อจูงใจจินตนาการบ้าง ดังเช่น การใช้ความรุ่มรินของธรรมชาติใน ลีลาธรรมชาติ

ในทางตรงกันข้าม นางเอก เป็น หนังสือพิมพ์ความบันเทิง และมีแง่คิดที่ น่าสนใจก่อนที่จะไปดู วัสดุเกรงกลัว ว่า นางเอก จะเขียนเพียงหนังสือเรื่อง หนังสือที่ทราบดีว่าจะแสดงเป็นคนปากไว หรือคนบ๊องๆ เมื่อเทียบกับมาตรฐาน ของสังคม แต่ปรากฏว่าในความเป็นจริง ก็ทราบดีแสดงเป็นคนสติดีเพียง คนเดียว ในโลกของคนที่ไม่ค่อยเต็ม

ลักษณะ “นอกคอก” ของภรรยา วดิในหนังสือเรื่องนี้ คือบทของดอกแก้ว คุรุชนบท ซึ่งเข้ามาแสดงหนังเพื่อ หาเงินปรับปรุงโรงเรียน ในระหว่าง ที่เข้ามาในโลกดารา ดอกแก้วเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนที่ย้ายมาเปลี่ยน สภาพหนังไทยจาก “นาเนา” มาเป็น “นากลิ่น” หรือ “โปลาเรส” (ที่จริง เป็นนาเนาจะดีกว่า) ซึ่งมีตัวละคร หลายคนพูดบ้างก็จริงจัง บ้างก็ตลกแต่จะพูดไป เพราะคิดว่าพูด แล้วถ้าไรจะสูงชัน

สิ่งที่อาจสรุปจาก นางเอก คือ ความพยายามอยากที่จะสำเร็จได้ สาเหตุบางส่วนของมาจากการขาด แคลนเงินทุน สายจำหน่าย โรง ฉาย ฯลฯ แต่สาเหตุสำคัญคือวงการ ภาพยนตร์เอง ที่ยากการโฆษณาส่ง

จตุรัส ๕๕

เสริมคำนิยมแบบหน้าเนา ส่งเสริม การขายเนื้อหนัง ส่งเสริมให้คนดู สนใจข้อดรามามากกว่าเนื้อหา ส่ง เสริมให้คนดูนิยมฉากบู๊ ฉากเครื่องบินชนภูเขา รถไฟชนรถไฟ รถยนต์ ชนรถเมต ฯลฯ ซึ่งรังแต่จะก่อให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงทางทรัพย์สิน และ ชีวิต โดยไม่ได้สร้างสรรค์อะไรขึ้นมาเลย ในเมื่อใช้ของทั้งๆ ข้างๆ เช่นนั้น และในเมื่อต้องจ้างดาราใหม่ วัลชีวิตเขียงเทวดาจะไปพูดว่าขาด ทุนทรัพย์ได้อย่างไร

อย่างไรก็ตาม นางเอก ยังมีข้อ บกพร่องมาก การแสดงส่วนใหญ่อยู่ใน เภลเทศ โดยเฉพาะภรรยาดี มุข ฉัตร ดาวขั้วทั้งสอง และนาเนา (แต่ บทของนาเนาจะไม่ยากเย็นอะไรนัก) แต่ยังมีหลายบทที่ไม่สู้จะดีนักบางคน แสดงไม่ค่อยดี บางคนแสดงบทที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะบทของ อาเสียนายทุนสร้างหนัง ซึ่งเป็นบทที่ ตลกดี แสดงถึงการไม่รู้อะไรเรื่อง การสร้างหนังเลย รู้แต่เรื่องเงิน กำไร และดอกเบี้ย แต่พอทูลของนายทุน ต่อวงการหนัง (โดยเฉพาะในการ รักษาสภาพหน้าเนา) ไม่ใช่เรื่องตลก ขบขัน ยิ่งการจ้างคนมาเสี่ยงชีวิต เพื่อความคึกคักของคนดู โดยไม่มีความจำเป็น และไม่มีฝีมือในการ รักษาความปลอดภัย ยิ่งไม่น่าจะนำ มาเป็นฉากตลกเลย

ในรายละเอียดปลีกย่อย นางเอก และ มินต์ไว้กับหัวใจ ยังมีสิ่งที่ เหมือนกันและแตกต่างกันอีก เหมือนกัน คือ ทั้งสองเรื่อง มี “ท่าน นายพล” ที่ใครๆ เกรงขาม “ท่าน นายพล” ใน มินต์ไว้กับหัวใจ กำลัง แย่งตำแหน่งรัฐมนตรีกับคนอนอยู่ ส่วน “ท่านนายพล” ในนางเอก ชอบ สะสมดาราไว้เป็นเมียน้อย ที่แตกต่างกันคือ มินต์ไว้กับหัวใจ ใช้ดนตรีไทย เกือบตลอดทั้งเรื่อง (ฝีมือประสาธ พยอมยงค์) ยกเว้นตอนหนึ่งใช้เพลง

ของวงโฟกัส (Focus) ซึ่งใช้ซ้ำกับใน หนังสือเรื่องหนังของเป๊ยก (ดูเหมือนว่าจะเป็นประสาธ) ส่วน นางเอก ใช้ เพลงฝรั่งเกือบตลอดทั้งเรื่อง ยกเว้น เพลงรักชาติเพลงหนึ่ง (ซึ่งไม่แปลก ในเมื่อผู้แต่งคือทมิฬยันต์ ซึ่งอดไม่ได้ที่จะแขวะ “คอมมิ” และ “นักปลุก ระดมมวลชน” อีกด้วย)

ไม่ตรี อิงภากรณ์

ตัดเหลี่ยมเพชร สำคัญอยู่ที่การลงทุน

นำแปลกที่นักสร้างหนังของไทยเราส่วนใหญ่แล้ว มักจะมีข้อ บกพร่องของตัวเองประเภทดีอย่าง เสียอย่าง กล่าวคือ นักสร้างหนัง ของเราบางคนมีฝีมือดี มีความคิด ในการสร้างสรรค์ดี แต่ทุนในการ สร้างมักจะมีน้อย รวมทั้งขาดอุป กรณ์ในการสร้างภาพยนตร์ที่ดีด้วยก็ เลยไม่สามารถทำให้หนังใหญ่ขึ้นมา ได้ เปรียบเสมือนนักเรียนที่เรียนดี แต่ขาดทุน

ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นนัก สร้างหนังที่มีทุนมาก และเพียบพร้อมไปด้วยอุปกรณ์ในการสร้างที่ ทันสมัย แต่ฝีมือและแนวความคิด สร้างสรรค์ไม่ค่อยจะมีนัก เลยไม่สามารถที่จะใช้เงินให้เป็นประโยชน์ ในการสร้างเท่าไรนัก

ฉลอง ภักดีจิตร ผู้สร้างและผู้กำกับฯ ที่กำลังโด่งดังอยู่ในขณะนี้ จัดเป็นนักสร้างหนังประเภทหลัง คือ พรุ่งพร้อมไปทั้งอุปกรณ์และทุนในการสร้างอย่างเหลือเฟือ แต่ก็ไม่สามารถทำให้หนังของเขาสมบูรณ์ แบบขึ้นมาได้

ตัดเหลี่ยมเพชร หนังเรื่องล่าสุด ของฉลอง ซึ่งกำลังโกยเงินเป็นแชมป์ เทศกาลหนังบู๊ใหม่อยู่ในขณะนี้ แทบจะพูดได้ว่า ตลอดเวลาเกือบ

๑๓๐ นาที ได้นั่งชมอยู่แทบจะหา 'สาร' ไม่ได้เลยแม้แต่บ่อย ตลอด เรือมแต่ยังคงชื่นใจพอจนผู้ชม หนึ่งอยู่แถวหน้าจอชน ๑๐ บาท คง จะต้องนั่งหลบกระสุนกันวันวายแน่

สำหรับผมการกำกับฯ ของ ฉลองจ้อยู่ในระดับธรรมดา (สำหรับฉากการแสดงทั่วไป ส่วนการ กำกับฯ ก็ว่ามันวามฝีมือพอสมควรทีเดียว) ที่จัดให้อยู่ในระดับธรรมดา ก็เพราะว่าฉลองไม่ยอมเก็บรายละเอียด ของหนังเลยแม้แต่บ่อย ไม่ว่าจะเป็นการสาครกระสุนบนกลเขาใส่กันอย่าง เมามัน โดยที่ตามข้างฝาที่อยู่ข้างหลัง ของตัวละครอนไม่มีร่องรอยของกระสุนนับพันๆ ลูกที่ยิงเข้าใส่กันเลยแม้แต่เม็ดเดียว นอกจากนั้นฉลองยังแฝง เอารปรอยของละครอนเวทมาใช้อีก ด้วย ฉากการแสดงของแต่ละคน จึง ดูฝนความรู้สึกและผิดธรรมชาติไป เช่น การพดคุยกันของตัวละครอน สองตัว ก็ใช้วิธีการให้ตัวละครอนเดิน รอบๆ พร้อมกับคุย แล้วก็หยุด พอ จะคุยต่อก็เดินไปรอบๆ อีก แล้วก็ หยุด นอกจากนั้นแล้วผิดธรรมชาติ อย่างมากก็คือฉากงานเลี้ยงวันเกิด โอลิเวียร์ ฮัสซีย์ แซกทเพ่งมาใน กลุ่มหนังประมาณเกือบ ๑๐ คน เดิน หนากระดานเข้ามาเป็นแพพร้อมทั้ง ถอกกล่องของขวัญ กล่องโตๆ ทุกคน เข้ามาในงานดูแล้วก็เคื่องๆ ลูกกันยื่น ตาพลิก

คนเขียนบทหนังเรื่องนี้มันว่าไม่ ฝีมือเลย เมื่อเนื้อเรื่องไม่ได้ความ แล้วมาได้คนเขียนบทไม่ได้สต็อก ก็ เลยไปกันใหญ่ และส่วนใหญ่แล้ว คนดูสามารถที่จะเดาเหตุการณ์ต่อไป ข้างหน้าของหนังได้อย่างถูกต้อง (ซึ่ง สังเกตเห็นที่คนดูหนังเรียกว่า 'หนัง ไทย') ทั่วๆ ทั่วเนื้อเรื่องของตัดเหลี่ยม เพชรชวนให้ 'ปวดเสด' อยู่ไม่น้อย แล้วก็ตาม

ที่น่าเกลียดมากที่สุดก็คือ การที่

มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวช ดำรง หลุ่งมาปลอมตัวเป็นชวานานน นอก จากเครื่องสำอางจะสร้างความไฉไล บนใบหน้าของมยุรฉัตรอย่างผิดธรรมชาติเป็นที่สุดแล้ว ถ้าพูดแต่ละคำ ของเธอก็ยังเหลือจะชวนคิดชวนให้ เชื่ออย่างสนิทใจเหลือเกินว่าเธอเป็น ชวานาจริงๆ เช่น "จะได้มีพลัง" และแม่จะพดถึงขนาดนแล้วก็ตาม เจ้าพวกผู้ร้ายก็ยังพากันเชื่อกันอีกว่า เธอเป็นชวานาจริงๆ ไปได้ขุ่นข้อง หมองจิตเลยแม้แต่บ่อย ก็เลยพาลคิด ไปว่าโง่งอย่างนั้นเล่า ถึงได้เป็นผู้ ร้าย ถ้าฉลาดกว่านี้ออกสักหน่อยอาจ ได้เป็นพระเอกไปนานแล้ว

ส่วนบทบาทการแสดงของดารา แต่ละคน ซึ่งมีทั้งดาราฮอลลีวูดมา ประชันกับดาราไทย นับแต่กรุง ศรี วิไล เกษา เปลี่ยนวิถี ไพโรจน์ ใจ สิงห์ และภาวนา ชนะจิต รวมไปถึง ดาราฮอลลีวูดอย่างคริส มิตซึม กับ โอลิเวียร์ ฮัสซีย์ ล้วนเป็นดารา ประเภท 'โอเวอร์ แอคชั่น' กันแทบ ทุกคน คือแสดงท่าทีบ่งออกมาให้ เห็นอย่างชัดเจนเลยว่า กำลังแสดง หนัง อยู่หน้ากล้อง' คงมีแต่เพียง มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิเวชเท่านั้น ที่พอจะสลัดความเกินพอดีไปได้บ้าง

ที่พดมาทั้งหมดนี้ไม่ใช่อยากจะ ตีเตียนหรือจ้องจะจับผิดอะไรให้มากนัก เพราะคนสร้างก็เป็นคนไทย คน ดูก็เป็นคนไทย กวีวิจารณ์ก็เป็นคน ไทยออก แล้วถ้าเราจะโจมตีหนังของ คนไทยด้วยกันเองแล้ว คนชาติไหน ละเขาจะไปดู และก็พลอยอาจจะทำ ให้คนสร้างหมดกำลังใจในการทำ งานไปได้เหมือนกัน แต่ถ้าไม่ช่วย กันพดถึงขอบกพร่องกันบ้างแล้ว ผล งานชิ้นต่อๆ ไปก็คงจะย่ำเท้าอยู่กับที่ อีก และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เมื่อไร ละหนังไทยถึงจะได้ออกสู่ตลาดโลก กับเขาสักที และการก้าวออกสู่ตลาด โลกของหนังไทยนั้น ก็ควรจะคิดเพียง

พร้อมไปทั้ง 'ปริมาณ' และ 'คุณภาพ' ด้วย มิใช่มีแต่การทุ่มทุนในการสร้าง อย่างไม่อื่นเท่านั้น แต่ผู้สร้างควรจะ คิดต่อไปอีกด้วยว่า เราจะให้อะไร แก่กันดูได้บ้าง ในแนวความคิดของ การสร้างสรรค่นอกเหนือจากฝีมือใน การสร้าง เพราะหนังจะดีได้ไม่จำเป็น ต้องนำเงินมาหลายล้านเล่นอย่าง มากมายเช่นนี้หรอก

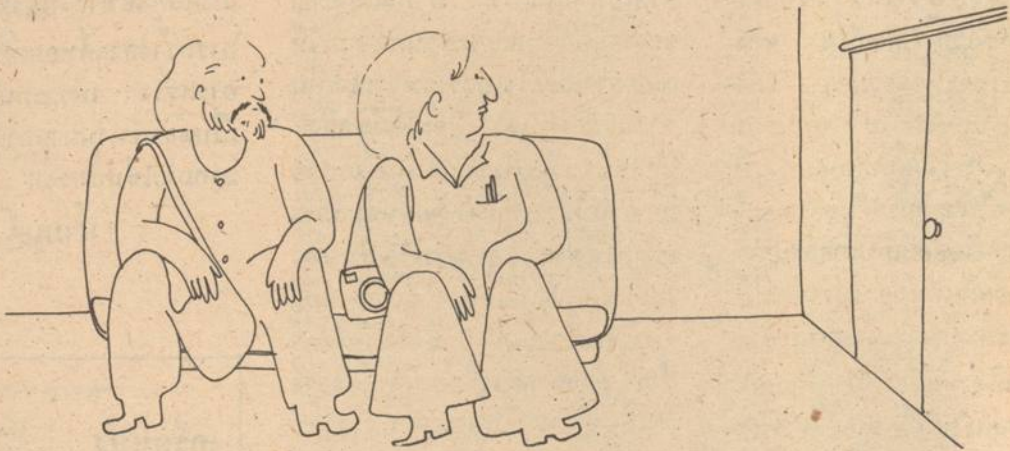
นามนต์ อยู่สกุล

เกร็ดหนึ่ง

มินต์ไว้กับหัวใจ: The Time is Over/เป็ยกโปสเตอร์ กำกับ/ สมบูรณ์สุข กำกับภาพ/ประสิทธิ์ พยอมยงก์ แต่งเพลง/ร้อยแก้ว รักไทย แต่งคำร้อง/กรุง อร์ธัญญา ภิญาญ ทาริกา ดวงใจ พิมพ์า นำแสดง/ยาวประมาณ ๑๐๐ นาที นางเอก ทมยันต์แต่ง/วิฑวดี : ชรินทร์ เขียนบท ลิขิต ฤกษ์ณ มิตร ถ่าย/ปริญญา ลีละสรกำกับ /สมทรง พันธุ์หงส์ อำนวยการ สร้าง/นาท ภัทราวดี มยุรฉัตร สายันต์ สะอาด วิไลวรรณ อดลย์ พงษ์ลดา สมชาย โคมฉาย บู้ และ รัชชชวลิต นำแสดง

Great Friday/โอลิเวียร์ ฮัสซีย์ คริส มิตซึม, กรุง ศรีวิไล, เกษา เปลี่ยนวิถี, ภาวนา ชนะจิตและ ไพโรจน์ ใจสิงห์ แสดงนำ/ ฉลอง ภัคดีวิจิตร กำกับการแสดง /พ.ต.ต. ประชา พนวิฑวดี กับ เสกสรรคี บรรจงศิริ เขียนบท จากเรื่องของบรรเจิด ทวี/ชบวน มกดา ประกอบเพลง/วิฑวดี แสน ทวี กำกับภาพ/ฉายที่โคลีเซียม และพาราเมาท์ '๖๔ (ประมาณ ๑๓๐ นาที)

วันถ่ายรูป 'โคว' ผู้ยิ่งใหญ่

ห้องรับแขกประธานสภา บ่ายวันที่ ๖ มกรา
เปิดม่าน
แสงอาทิตย์ยามบ่ายแก่สาดทะลุกระจกรองแสงหนา
ครึ่งนิ้ว สอดแสงเหลืองนวลเข้ามาดูโลกกลับกุหลาบ
สีแดงสดในแจกันจานกว้างแบบญี่ปุ่นบนโต๊ะรับแขก
ช่างภาพหมุนเลนส์ เซตเลนส์ตั้งกลิ้งๆ ยกขึ้นส่อง
ออกไปนอกกระจก มองเห็นตึกสง่างามสีขาวสลบดำหลัง
มหิมา ยืนตัวอยู่ในสายแดดอ่อนแลดูสงบ บดบังเหตุการณ์
ในอกด้านหน้าตึกหลังนั้นเต็มตึกจาดจากสายตาของ
ผู้ที่อยู่ในห้องนี้ ตึกหลังนั้นคือ พระที่นั่งอนันตสมาคม
ประตูนอกเปิดออก บุรุษร่างขนาดชาติ แขนปลิ้น
สมัยหนุ่ม ตอนเล่นเป็นเจ้ากักจอมเผด็จการ ฮิตเลอร์นาซ
แต่ไม่มีหนวดหิรมเห็นออกปากแล้วก็ใส่แว่นตา ผมขาวเป็น
สีดอกเลา เดินเข้ามา
“ท่านอยู่มั๊ย” เจ้าช่างจึง หรือ สุจินต์ในชื่อไทย
บุรุษผู้นั้น ตามอารักขาหน้าห้อง
“อยู่ มีแขกข้างใน ... แล้วพวกนี้กรอถ่ายรูป”
บุรุษร่างแขนปลิ้น โสลดหน้าเข้าไปแนบประตูด้านข้าง
ที่เจ้าตัวเดินไปแง้มเบ็ดดู แล้วกรับถอยออกมา เดินไป
เดินมาอย่างกระวนกระวาย
สักครู่ ประตูด้านข้างก็เปิดออกเอง
บุรุษสูงอายุ ผมสีเทา สุกสันดาตเข้มทงซุด ก้าว
ออกจากประตูนั้นเป็นคนสุดท้าย
“ถ่ายรั้ง ถ่ายรูปอะไรกัน เอาตอนใส่ชุดกางเกงใน
มั๊ยละ ... พวกนั้นตามเข้า ... ตามบ้าง ... ยุ่งตายหะ”
“ไหน ... ไหน ... นั่งตรงนสวยเหอ ...”
“ถ่ายให้เห็นหูนะ ... บุคคลิกทั้งหมดมารวมกันตรง

หูนะ ... การตบบนหนังส้อมพิมพ์เดยวัน ถ้าหากๆ
ละก้อ ... ไข่แน่ ... เริ่มตั้งแต่ประยูรแน่ะ ... มาวาดให้
หุเด่น ...”

“เฮอะ ... เฮอะ ... เฮอะ ... ผมนะ ... เวิร์ลจิก
นะ ... ตามทีละคำตามเซ ...”

หยุดพูด ขยับตัว เปลี่ยนข้างขาที่ไขว่ห้างอยู่ แขน
ขวายกชนพาดเหนือพนักเก้าอ้นวมลาเลข ไปถึงพนักของ
อีกตัวหนึ่งที่อยู่ติดกัน นิลส์ดำลับบนนางแขนข้างนั้น
ไม่ส่งประกายล่อกับแสงสีเหลืองอ่อน แต่ทองที่เบรอน
ของนิลทอปประกายแสดวับๆ ลอยอยู่กับแสงอาทิตย์

ช่างภาพกดไกกล้องเป็นครั้งที่สิบ ย้ายเบ้ากล้อง
จากหน้าไปที่เรอนแหวน

“... เหม ... ล้อมผมเล่นเรื่อยนะ ... หัวผมป้อม
โน้น ... สายน ... กดเรียกค่อสายให้่วนวายไปหมด ...
ถ่ายเสร็จเอามาดูกันมั้งนะ ... เอ๊ะ ... ทำจะรยพล้ม
... ถ่ายเอา ... ถ่ายเอา ...”

ช่างภาพเปลี่ยนฟิล์มม้วนใหม่ เปลี่ยนเลนส์ เบ้า
กล้องก็ยั้งคงพูดต่อไปเรื่อย ๆ ...

“เสร็จแล้วครับ” ช่างภาพบอก

“เออดี ... เอ้า ... สิบบุหรี ประธานสภาสักมวน
ซิว ... นี ... (จุดไฟ) ... บ๊เอ การี่แดงนะ ... เอ้า ...
เดยวุดติดหนวดติดเคราเสียเลย ... เจอกลางคินผมไม่
กุดด้วยแนคณ ... ตำรวจสภาเขาให้เข้ามาได้หรอน ...
เป็นคำพูดกับเพื่อนผู้มึนเครางามของช่างภาพ

“ถ้าแต่งชุดเหมามาละครับ” ช่างภาพถาม

“โอ๊ย ... กวักมอเรียกเลย ... ไม่เข้าเองก็จะกวักมอ
เรียกเลย ...”

สังคมศาสตร์ปริทัศน์

ภัยหลอ้ง
ภาค 3

กำจัด
จักรวรรดินิยม
ล้มระบบผูกขาด

อ่าน: ชีวทอง เชียง สัมพันธ์ แห่งชมรมแดง

ปีใหม่นี้
เป็นสมาชิก "จตุรัส"
ในราคาพิเศษ
ให้กับตัวคุณเอง
หรือส่งเป็นของขวัญให้เพื่อนคุณ

3 เดือน 39 บาท

สมัครได้ตั้งแต่วันที่
ถึง 20 มกราคม 2519

ชื่อ
ที่อยู่

ข้าพเจ้าขอเป็นสมาชิกจตุรัสราคาพิเศษให้

ชื่อ
ที่อยู่

ธนาคารตีส่งจ่าย ปณ. กลาง ในนาม

นายมงคล วุฒิสงห์ชัย ชั้น ๓ อาคารเอ็ม เอเอฟ. ๔๒ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕